

... พระธรรมผ่านคำกลอน ...

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

..... รจนาคำกลอน

ถึงสอนธรรมอันล้ำค่าเหมือนตราบาป
เหมือนถูกสาปบาปอำพรางแต่ปางไหน
พระนิพพานของพระองค์ทรงจอมไตร
จึงครรไลไกลมนุษย์สุดฟ้าดิน

“ ตับความคิดให้ตรัสรู้ ”

ลูกคนจน ข้นแค้น แส่นจะคิด
อาจแปลงฤทธิ์ กลายเป็น เช่นเศรษฐี
ลูกคนโง่ อาจโผล่ เป็นเมธี
เหตุฉะนี้ ไม่ควรหวั่น ดูหมิ่นกัน

หลวงปู่ศุวาทิโลกอุดร อมมปาโศ

คำกลอนประกอบการเทศน์เท่านั้น

ศาสดาตรารองศ์พุทธสุดวิเศษ
แต่ทุเรศเหตุเพราะเราไม่เอาไหน
เป็นทหารไม่แก้วักล้าชะล่าใจ
หากำไรใฝ่ลาภยศหมดยางอาย
พระกลัวตายมันขายหน้าศาสนาอื่น
มีตาขด้นศาสดาไม่เอาไหน
แต่ทหารเขาเปรี๊ยะปราชญ์คาคกาลไกล
เขาฝังใจใฝ่การเมืองเรื่องนอกธรรม
แต่เวรกรรมซ้ำทวารวิญญานพุทธ
บวชเข้ามาไม่มีจุดดุดจเรื้อร้าว
เถรบ้ายศหมดปัญญาตามืดมัว
เห็นแก่ตัวมัวโลกีย์อัปรีภัยาล
เหล่าทหารที่ร้ายศก้หมดท่า
สาวกจริงต้องใจกล้าอย่างกลัวผิด
เรารู้ยิ่งสอนสิ่งดีไม่มีพิษ
มันเป็นสิทธิ์ของขุนพลคนสู้ตาย

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาไล

บทกลอนสาวกภาสิต

ประพันธ์ออกจากสภาวะจริง

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

(กลอนเอกประจำสำนัก)

โคตรหม่มมาร มั่นกลัวฌาน สมาบัติ
เรากำจัด ตัดต้นตอ บ่อสังขาร

(สังขาร ตัวนี้หมายถึงความคิด)

พระองค์โปรด นิโรธทรง เป็นองค์ฌาน
เผาสิ้นदान ให้มารหลุด มุคแผ่นดิน

พระได้ฌาน มารมั่นกลัว จนหัวหลุด
เพราะเราขุด สุครากเหง้า เผาสังขาร

(เผาความคิด)

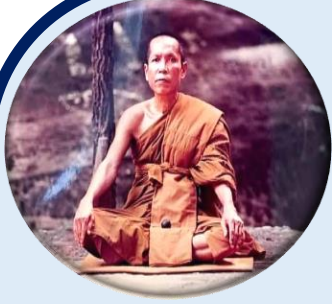
เราหมายถึง นิโรธทรง ตรงสิ้นदान
พระเข้าฌาน มารทัพแตก แทรกแผ่นดิน

พระได้ฌาน มารสิ้นรัก หักลูกศร

เพราะเราถอน ถึงต้นตอ บ่อปรุงแต่ง

ฌานนิโรธ เผาโคตรปรุงรุ่ม ฟุ้งลำแสง

มารกำแหง แผลงฌานดัก ปักหัวมาร

พระเข้าฌาน มารปีป่น อลหม่าน

เราฟุ้งฌาน ฌานสายฟ้า ผ่าความคิด

ฌานนิโรธ เผาโคตรโง่ โมหะจิต

ดับความคิด จิตก็ดับ เผาทัพมาร
(พิเศษ)

พระได้ฌาน มารสิ้นชาติ ขาดสะบัน

เราบากบัน ฟันลูกคร ถอนตัณหา

เราหมายถึง นิโรธทรง ตรงดวงตา

เผาตัณหา ให้อย่างเหือด เชือดคอมาร

ลูกมุนี ต้องมีใจ ให้เหนือเพชร

เถรหัวเห็ด อย่ามาเด็ด เพชรตัณหา

เพชรตัดเพชร มันเด็ดง่าย ไม่ตายคา

เพชรตัณหา มันเวียนว้าย ตายคารัง

ลูกพระองค์ ต้องมีใจ ให้แก่ล้ากล้า

เถรมายา อย่ามาเด็ด เพชรกิเลส

เพชรตัดเพชร เด็ดไม่คือ คือกามแพศ

เพชรกิเลส เปרטกามโทษ มันโคตรเหนียว

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

... พระจอมธรรมมีดำรัสประภัสสร ...

สังสาระ	วิปโยค	โลกกามภพ
มันเป็นหลุม	ฝังศพ	อันกว้างใหญ่
พวกสัตว์หลง	ลงเวียนวาย	เกิดตายไป
สัตว์น้อยใหญ่	จำได้ทั้ง	สิ่งทั้งปวง
สัตว์กามห้า	ยังหาเกิด	กันทุกภพ
โลกก็คือ	หลุมฝังศพ	อันใหญ่หลวง
ยังวังแร่	แส้เข้าหา	มายาลวง
คนติดบ่วง	จึงร่วงจม	ถมโลกีย์
พระจอมธรรม	มีดำรัส	ประภัสสร
ให้บันทึก	นิวรรณจิต	คิดลึกหนี
ถือมรรคแปด	ปฏิบัติ	ตัดราศี
สร้างความคิด	ให้มีไว้	ในใจตน
หากทุกท่าน	หมั่นเพียรเพ่ง	เร่งบากบั่น
ต้องมีวัน	ให้ท่านถึง	ซึ่งมรรคผล
ชัยชนะ	จักประเสริฐ	เลิศมงคล
จักพาดน	พ้นจากกลุ่ม	หลุมโลกันตร์

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

ผ้าธงชัยอรหันต์

อันธงชัย	ในตัวพระ	อรหันต์
พระองค์ท่าน	เรียกผ้ากา-	สาวพัสตร์
ในยุคนี	มีพัดพริ้ว	ปลิวสะบัด
ตามทุกวัน	มีผ้าเหลือง	รุ่งเรืองกัน
แต่ขัดข้อง	หมองอย่างไร	มิได้รู้
ใจหดหู่	ดูผ้าพระ	อรหันต์
ผ้าสีทอง	ของพระองค์	ทรงประกัน
ปัจจุบัน	อรหันต์	ดันปิดตาย
เลยกิ่งกาล	พุทธองค์	ทรงบัญญัติ
พระทุกวัด	ตัดผ้าดี	มีมากมาย
พระทั้งเมือง	เรื่องผ้าดี	มีมากมาย
นุ่งไม่อาย	ขายหน้าใคร	รู้ใหม่นั้น
หรือไฟกาม	มันตามเผา	จนเมาบ้า
ลืมนคุณค่า	ผ้าธงชัย	อรหันต์
ไม่นึกอาย	ขายผ้าเหลือง	ทั้งเมืองกัน
ห่มทุกวัน	ดันไม่อาย	ขายชาติปลอม

..... หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปกาไส

... บทกลอนอาร์มภบทก่อนเทศน์ ...

เมื่อก่อนนั้น ฉันทลงฟ้า บ้าหลงดิน
หลงลี้มลี้ ท้าวดินฟ้า บ้ากามหมน
เต่าตาบอด กอดกองไฟ ใจว่าวุ่น
แต่ด้วยบุญ หนุนบันดาล ต้านไว้ทัน
กองบุญเก่า เขาไล่หา มาติดติด
เขาพิชิต ฤทธิ์ต์ณหา พากระสัน
เข้าเฝ้ากาม น้ำมารยา พาเมามัน
เดช-บุญนั้น พลันโดดเข้า เผามลทิน
เมื่อก่อนนั้น ฉันทไหลเรื่อย เอื้อยตามน้ำ
ไหลวนกาม นามตัวแปร กระแสสินธุ์
เป็นบทเรียน เขียนตราหน้า ชั่วฟ้าดิน
โลกมลทิน สิ้นตณหา ขอลากัน
กรรมของนก หกระเหิน เพลินตามโลก
วิปโยค โศกเศร้า เมากระสัน
เรื่องผ่านมา อย่าถามไถ่ ไปถึงมัน
ขอให้ท่าน เตรียมจดจำ พระธรรมเทอญ

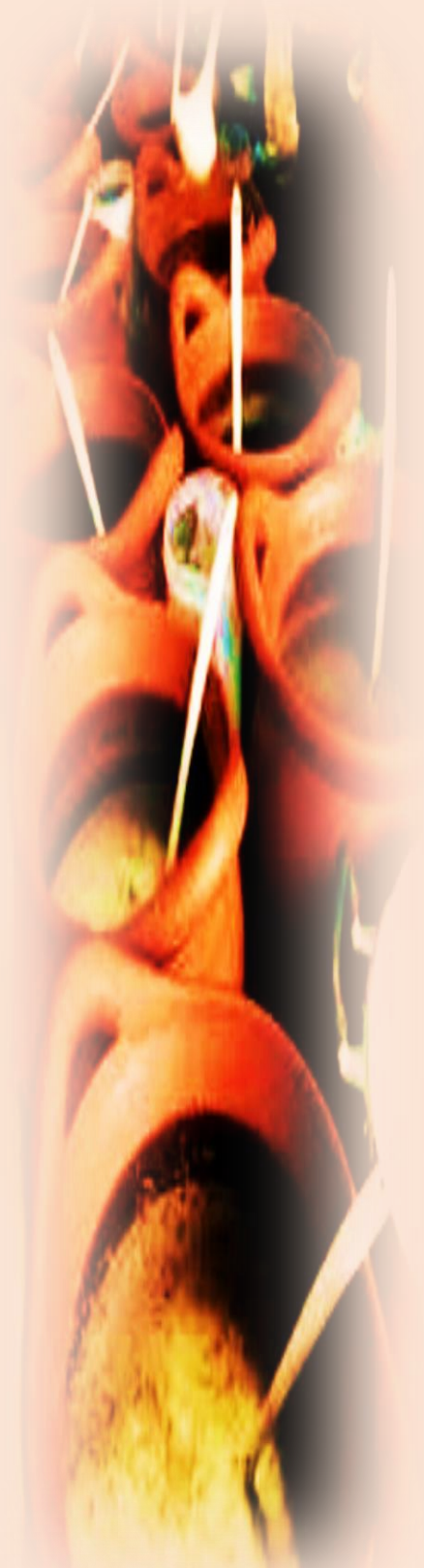
หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโถ

กลอนทัฬหี – สอนคน

อันทัฬหี	มันมีอยู่	คู่หม้อแกง
อาหารแห้ง	แกงปนกัน	มันไม่ดู
รสหวานเย็น	เป็นเช่นไร	ไม่เคยรู้
น่าอดสู	ทัฬหีอยู่	คู่ใจคน
การพึงธรรม	อย่าทำเป็น	เช่นทัฬหี
พึงให้ดี	มีขอบเขต	ในเหตุผล
แล้วน้อมไป	ปฏิบัติ	ขัดเกลادتน
ให้หลุดพ้น	ในผลธรรม	พระสัมมา
คนอยากดัง	มานั่งฟัง	ยังจับผิด
ไม่พินิจ	คิดน้ำหลัง	หวังภายนอก
ไม่น้อมฟัง	ให้สังเวช	เหตุมารยา
เป็นเพราะว่า	คนกาฝาก	อยากมีฤทธิ์
ฟังจนแก่	แย่งจนเฒ่า	เมาจนหนัก
มีน้อยนัก	จักยินยอม	น้อมเข้าจิต
หูฟังแล้ว	ก็แล้วไป	ไม่หวนคิด
คงหลงผิด	ติดด้านใน	ใจทัฬหี

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

สอนนิพพานเหมือนหมอเดาเฝ้าคัมภีร์

ยุคสาวก	ตกอุบาทว์	ขาดคุณค่า
ทำเหมือนว่า	ยุคมาเฟีย	เดียดรีย
สอนนิพพาน	แบบหมอเดา	เฝ้าคัมภีร์
เหมือนฤาษี	ยุคซีไพร	ไรดวงตา
พวกคนหลง	คงไม่รู้	ดูไม่ออก
พระผู้นำ	ทำกลับกลอก	พอกตัมหา
ไม่คงเส้น	เป็นเชื้อชาติ	ศาสดา
เหมือนกิ้งก่า	มาได้ทอง	จงหองเกิน
พระนักเลง	เบ่งผ้าเหลือง	เรื่องอำนาจ
มองดูมาด	ทำอাজอง	ตั้งหงส์เห็น
แต่ภายใน	ใจเป็นมาร	พาลยับเขิน
พวกคนเกิน	เดินอารักขา	บ้าเต็มวัด
นี่แหละหนอ	ห่อผ้าเหลือง	เปลื้องของสงฆ์
เขาแก่งดอน	ธรรมพระองค์	ทรงบัญญัติ
ผิดมรรคา	ตามองเห็น	อย่างเด่นชัด
สารพัด	ขัดนิพพาน	ด้านโพธิ์ทอง

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

ศาสดาตรารองคัพุทธสุดวิเศษ

ศาสดา ตรารองคัพุทธ สุดวิเศษ

แต่ทุเรศ เหตุสาวก ตกอุบาทว์

เหล่าทหาร ไม่แกลวักล่า พาพินาศ

เขาวางมาด ใฝ่ศถา หากำไร

พระอยู่ด้าย มั่นขายหน้า ศาสนาอื่น

มีดาขตั้ง ศาสดา พาเหลวไหล

แต่ทหาร เขาฉลาด คาดการณ์ไกล

เขาฝั่งใจ ใฝ่การเมือง เรื่องหมองมัว

แต่เวรกรรม ช้ำทหาร วิญญาณพุทธ

บวชเข้ามา ไม่มีจุด ดุจเรือรั่ว

เถรบ้ายศ หมดปัญญา ตามืดมัว

เห็นแก่ตัว มัวอวดใหญ่ ไม่ฝึกจิต

เหล่าทหาร ที่ไร้ยศ ก็หมดท่า

โลกอุดร สอนธรรมมา ไม่กลัวผิด

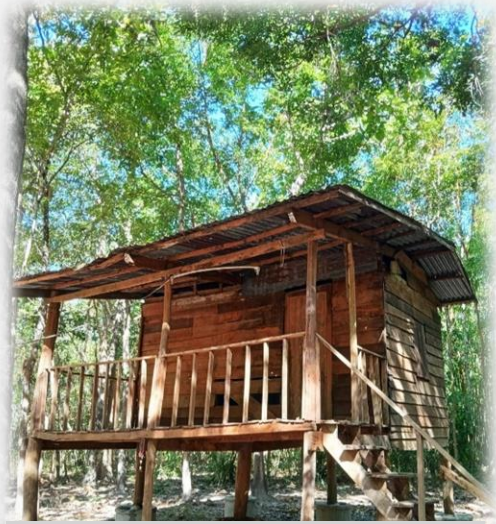
เรารู้อย่าง สอนสิ่งดี ไม่มีพิษ

มันเป็นสิทธิ์ ของขุนพล คนใจพุทธ หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

คนไม่ดีหากมันมีเต็มประเทศ

คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มประเทศ
มันก่อเหตุ	ยิ่งกว่าเปรต	เศษหัวชน
อันคนดี	ถึงมีเสียง	เพียงหนึ่งคน
ก็มีผล	จนก้าวหน้า	มาถึงเรา
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มขอบเขต
มันทุเรศ	ยิ่งกว่าเปรต	เต็มเขตเขา
อันคนดี	มีเพียงว่า	ตำราเล่า
ให้พวกเรา	กราบบูชา	เป็นอาจิณ
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มพารา
เหมือนมีบ้า	พาฟันเพื่อน	เคลื่อนแผ่นดิน
อันคนดี	ถึงมีน้อย	เพียงรอยตีน
ไทยทุกถิ่น	ยังซึ่งทราบ	กราบขอพร
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มที่วัด
เดี๋ยวมันกัด	วัดจะเหม็น	เป็นรังหนอน
อันคนดี	ถึงจะมี	เพียงที่นอน
จงน้อมกร	ขอพรห้อง	ของเมธี

กุฏิของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

โคกหินแฮ่ อ.เรณูนคร จ.นครพนม

กุฏิของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

วัดเขาทองนพคุณ(ภูเกล้า) จ.หนองบัวลำพู

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

เสียงกู่จากหิ้งห้อย

เราหิ้งห้อย ลอยระยิบ แสงริบหรี่
วร- ลูมุนี หลีกหนีจิต คิดกระสัน
อย่ามัวเมา สิ่งชั่วเห่า ให้เฝ้ามัน
จงฝ่าฟัน บันทอนชั่ว ตัว...ราคิน

เราหิ้งห้อย จากดอยหิน ถิ่นเขาสูง
วร- ชักจูง ผดุงธรรม พุทธคำสอน
ขอเตือนจิต มิตรร่วมใจ ในบ-วร
จงบันทอน ถอนสิ่งโยชน์ โศทรคัตรู

เราหิ้งห้อย จากดอยกู่ ภูเข็ถ้ำ
วร- พวกเรา เข้าหาธรรม นำชีวิต
จงเพ่งลับ ดับใจโง่ โมหะจิต
ดับความคิด ปิดกัจกร หักกักรรม

บทกลอนสอนให้เข้าวัด

โลกของกาม	น้ำตันทา	พาคนเกิด
เห็นว่าเลิศ	แสงเจิดจ้า	พากันหลง
จึงขังอยู่	ไม่รู้ทาง	จะวางลง
และพื้นพงศ์	คงห่างวัด	จัดจ้านดี
ศาสดา	มาเห็นภัย	ในปวงสัตว์
จึงทรงตรัส	จัดมรรคา	พาหลีกเลี่ยง
พาหลีกเลี่ยง	จากหอกเหว	เปลวอัคคี
ทุกวลี	มีคุณธรรม	นำชีวา
หากสัตว์ใด	ได้ดื่มกิน	ในศีลพรต
ย่อมเปลื้องปลด	ลดโมหันธ์	ธาตุตันทา
ย่อมกำจัด	ตัดมานะ	อวิชชา
มืดดวงตา	พาสว่าง	ทางใจเรา
เชิญเถิดท่าน	หันเข้าหา	มาเข้าวัด
มาเพียรตัด	ขจัดมาร	ผู้ผลาญเผา
ตัดภพชาติ	ให้ขาดลง	ตรงใจเรา
ตัดรากเหง้า	เผาเวียงวัง	ฝังโคตรมาร

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

อรหันต์ยังมีอยู่คู่กุฎแก้ว

ดอยภูแก้ว	ถิ่นเขาสูง	มุ่งสังฆธรรม
ให้จดจำ	จารึก	ผนิกไว้
วัดเขาทอง	นพคุณ	ถิ่นบุญใจ
ทั่วเขตไทย	จะได้ซึ่ง	ถึงคุณธรรม
อรหันต์	ยังมีอยู่	คู่กุฎแก้ว
ชาวพุทธเรา	อย่าหลงผิด	คิดทางต่ำ
หลวงปู่สาวก	โลกอุดร	ผู้สอนธรรม
คนใจดำ	คงไม่ซึ่ง	ถึงนิพพาน
เห็นกงจักร	เป็นดอกบัว	มัวเมาเชื่อ
พวกติดเหยื่อ	ยศคล่องคอ	บริหาร
ติดตำแหน่ง	ศักดิ์นา	คาสันดาน
เป็นวงการ	แก้งผ้าเหลือง	เมืองอะไร
นี้แหละหนอ	ยุคตาบอด	ตลอดชาติ
จึงวางมาด	ศักดิ์นา	ข้ายิ่งใหญ่
กูปกครอง	กุต้องข่ม	ให้สุมใจ
มีบ้างไหม	ใครขัดแย้ง	ตำแหน่งกู

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

เอาจิตว่างเป็นนิพพาน

ศาสนา	ประเพณี	ดีกรีต่ำ
คนถล่ำ	คลำหาปราชญ์	ศาสนา
จนหลงคลั่ง	เถรโง่งม	ทั้งโลกา
อนิจจา	บ้าจิตแท้	แสล้งผลาญ
พวกโง่เขลา	เอาจิตเด่น	เป็นวิมุติ
ในที่สุด	เอาจิตว่าง	วางนิพพาน
ปราชญ์ตาบอด	เลยหลงกอด	ยอดสังขาร
เกจิमार	ยิงพาลบอด	กอดโลกีย์
ศาสตราจารย์	ยังหลงมนต์	พวกกลเล่ห์
หลงทุ่มเท	เห่เข้าหา	บ้าบดสี
หลงจอมปราชญ์	ผู้आจหาญ	พาลสิ้นดี
ปราชญ์อปรีย์	มีเล่ห์กล	ตั้งคนพาล
พวกดอกเตอร์	เชื่อจนบอด	ไม่รอดแน่
เพราะมัวแต่	เชื่อจอมปราชญ์	ผู้आจหาญ
เชื่อจนคลั่ง	ฝังเข้าจิต	ติดสันดาน
สร้างวิมาน	ผ่านอากาศ	ชาติคนปลอม

หลวงปู่สาวกโลกกุดกร อมมปาโล

กระจกส่องดูเงาหัวอริยะ

(อวดอุตริมนุสธรรม)

รู้ไม่รู้	อยู่แกลใจ	ของใครเอง
ขาดยำเกรง	เก่งแกลมโกง	โขยงบ้า
ไม่ตรัสรู้	ยังชูค่าย	ขายกึ่งกำ
ศาสดา	เขากล้าเทียบ	เหยียบบลงโคลน
รู้ไม่รู้	อยู่แกลใจ	ของใครเขา
สร้างเลศเอา	เป่าปี่ไป	ไร้มรรคผล
ไม่ตรัสรู้	ยังชูหาง	สร้างเล่ห์กล
เป็นเดนชน	คนหรือเปรต	เทศน์นิพพาน
แจ้งไม่แจ้ง	แดงอยู่ใน	ของใจตัว
แจ้งสลัว	มัวตีค้นหา	พาล้างผลาญ
ไม่ตรัสรู้	ยังชูมาด	ชาติสามาลัย
มีสันดาน	พาลอยากเด่น	เช่นจอมปราชณ
แจ้งไม่แจ้ง	แดงแกลใจ	ของใครอยู่
แสนอดสู	หมูตัวหมัด	กัดโอวาท
ไม่ตรัสรู้	ยังชูหนวด	อวดฉลาด
สัตว์เกินบาท	เกินศาสดา	บ้านอกเกณฑ์

หลวงปู่ลาวกโลกบุตร อมมปาโถ

จิตคือกิเลสแหล่งโรงงานสมุทัย

(ยื่นพูดอยู่ฝั่งโลกุตตรภูมิ)

เมวจิตว่าง เป็นทางอวิชา อมตะ

ได้ยินเขา	เหมาเอาจิต	เป็นพุทธะ
หวังชนะ	นิโรธธรรม	พุทธคำสอน
จิตนะหรือ	คือกิเลส	เขตสังวร
มันล้วนจร	เข้าบ่อนโอษฐ์	นิโรธธรรม
ได้ยินเขา	เหมาเอาจิต	เป็นพุทธโธ
เขาคุยโว	เป็นโลธธรรม	พุทธคำสอน
เป็นพุทธโธ	หรือจิตโง่	โผล่สันดอน
ไม่สังฆรณ์	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธธรรม
ได้ยินเขา	เหมาเอาจิต	เป็นพุทธะ
หวังชนะ	อมตธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	เมาตี้นหา	บ้าข้ามตอน
จิตไม่จร	เข้าบ่อนโอษฐ์	นิโรธธรรม
ได้ยินเขา	เหมาเอาจิต	คิดว่างว่าง
มันยังห่าง	ทางนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
มีที่ไหน	จิตของใคร	ได้ถาวร
มันล้วนจร	เข้าบ่อนโอษฐ์	นิโรธธรรมหลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

มาปัญญาเป็นอวิชชาอมตะ

(อินพุดอยู่ฝั่งโลกุตตรภูมิ)

มาปัญญา	เป็นอวิชชา	พานั่งหลับ
เพราะไม่ดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงมาหลับ	ดับสันตอน
เลยหลงตอน	บ่อนพระโศษฐ	นิโรธธรรม
มาปัญญา	พาเจ็ดจำ	คณานับ
แต่ไม่ดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
มีที่ไหน	ปัญญาใคร	ได้ถาวร
มันล้วนจร	เข้าบ่อนโศษฐ	นิโรธธรรม
มาปัญญา	พารู้แจ้ง	แสงวาววับ
ไม่เคยดับ	เห็นนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงมาแจ้ง	แสงนิวรรณ์
เลยข้ามตอน	บ่อนพระโศษฐ	นิโรธธรรม
มาปัญญา	เกิดดวงตา	คณานับ
ไม่ยอมดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ดวงตาเขา	จึงมาเห็น	เด่นทุกตอน
ไม่สังหรณ์	บ่อนพระโศษฐ	นิโรธธรรม

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโก

เมื่อบัญญาเป็นหัวอิตตอมตะ

เมื่อบัญญาเป็นหางอิตตอมตะ

(เขียนพูดอยู่ฝั่งโลกุตตรภูมิ)

เมื่อบัญญา	หัวอิตตา	หันมาฟาด
ญาณหลงชาติ	ชาตินิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ญาณอย่างนั้น	มันเปรี๊ยะปราษฎ์	ชาติมังกร
ญาณหลงตอน	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม
เมื่อบัญญา	หางอิตตา	หันมาฟาด
จิตหลงชาติ	ชาตินิโรธธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	เมื่อบัญญา	ชาติมังกร
จิตข้ามตอน	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม
เมื่อบัญญา	หัวอิตตา	หันมาฟาด
รู้หลงชาติ	ชาตินิโรธธรรม	พุทธคำสอน
รู้อย่างนั้น	มันอุบาทว์	ชาติมังกร
รู้เลยตอน	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม

.....หลวงปู่สาวกโลกอุดร อนุเมป้าใจ.....

หลงปัญญาหัวอัตรามันพาบอด

หลงปัญญา	หัวอัตร	มันพาบอด
ญาณชั้นยอด	ปลอดนิโรธรรม	พุทธคำสอน
ญาณของเขา	จึงเมาบอด	กอดสันดอน
เลยข้ามตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธรรม
หลงจิตว่าง	หางอัตร	ยิ่งพาบอด
จิตชั้นยอด	ปลอดนิโรธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	จึงเมาบอด	กอดคงดอน
จิตเหยียบตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธรรม
หลงความรู้	หมู่อัตร	ยิ่งพาบอด
รู้เยี่ยมยอด	ปลอดนิโรธรรม	พุทธคำสอน
รู้อย่างนั้น	มันเมาบอด	กอดป่าดอน
รู้เหยียบตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธรรม

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาไค

เม่าปัญญาหัวอ้ตตาเต็มประเทศ
 เม่าจิตว่างหางอ้ตตาเต็มประเทศ

เม่าปัญญา	หัวอ้ตตา	เต็มประเทศ
ญาณผีเปรต	นอกเขตธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	เม่าเหมือนเปรต	เขตดงดอน
ญาณโคจร	ข้ามบ่อนโอสฐ์	นโรธรรม
เม่าจิตว่าง	หางอ้ตตา	เต็มประเทศ
จิตผีเปรต	นอกเขตธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	เม่าเป็นเปรต	เขตป่าดอน
จิตไม่จร	เข้าบ่อนโอสฐ์	นโรธรรม
เม่าความรู้	หมู่อ้ตตา	เต็มประเทศ
รู้เหมือนเปรต	ห่างเขตธรรม	พุทธคำสอน
ความรู้เขา	มันเม่าเหตุ	เปรตพاجر
เลยข้ามดอน	บ่อนพระโอสฐ์	นโรธรรม

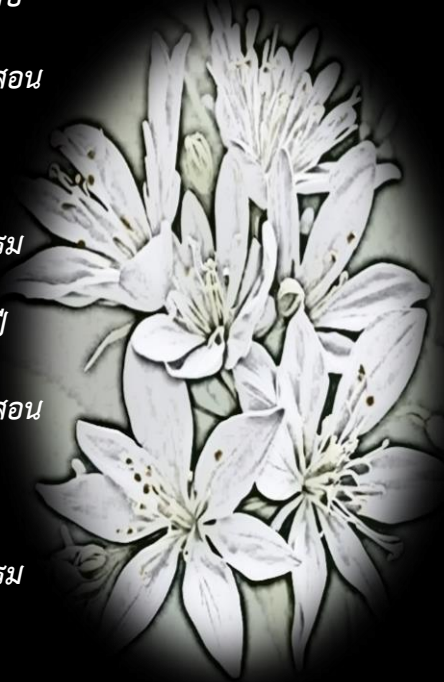
..... หลวงปู่ดาวโลกอุดร อมมปาโถ

เมฆาปัญญาไกลอนัตตาชั่วฟ้ากู่

พิเศษ ฉายมুমกลับ

เมฆาปัญญา	ไกลอนัตตา	ชั่วฟ้ากู่
เขาไม่ดู	นิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	เมฆาเวหา	ฟ้าอมร
มันขาดตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธธรรม
อวดปัญญา	บ้าอนัตตา	ห้าล้านกับ
ญาณไม่ดับ	เป็นนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงเมฆาฝัน	นิรันดร
เลยโดดจร	ข้ามบ่อนโอษฐ์	นิโรธธรรม
หลงปัญญา	บ้านิพพาน	ห้าล้านปี
ญาณเขาหนี	นิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงเมฆาบ้า	ฟ้าอมร
ไม่สังหารณ์	บ่อนพระโอษฐ์	นิโรธธรรม

หลวงปู่ลาวาโลกอุดร อมมปาโถ

เมวจิตว่างถูกหางบำหาลานปี

(พิเศษ ฉายมมกลับ)

เมวจิตว่าง	ห่างอนัดตา	ช่วฟ้ากู่
จิตไม่รู้	นโรธธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	เมอเวหา	ฟ้าอมร
จิตหนึตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นโรธธรรม
อวดจิตว่าง	ห่างนิพพาน	ห่าล้านกับ
จิตไม่ดับ	เป็นนโรธธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	จิ่งเมอฝัน	นรินทร
จิตหลงตอน	บ่อนพระโอษฐ์	นโรธธรรม
หลงจิตว่าง	ถูกหางบ่า	ห่าล้านปี
จิตเขาหนี	นโรธธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	จิ่งเมอบ่า	ฟ้าอมร
ไม่สังหรณ์	บ่อนพระโอษฐ์	นโรธธรรม

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมขำโศ

องค์อินทร์ลงกราบกราบ

สื่บทนนี้ไม่ได้หมายไปถึงทางโลก
หมายเอาเฉพาะพระพุทธรองค์กับพระอริยสาวก
เปรียบเทียบกับความซื่อเท่านั้น

คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มประเทศ
มันก่อเหตุ	ยิ่งกว่าเปรต	เศษหัวชน
อันคนดี	ถึงมีเสียง	เพียงหนึ่งคน
ก็มีผล	ดลให้ศาสน์	ชาติเจริญ
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มขอบเขต
มันทุเรศ	ยิ่งกว่าเปรต	เต็มเขตเขา
อันคนดี	ถึงจะมี	เพียงแค่งา
ให้พวกเรา	กราบเงาท่าน	หมั่นบูชา
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มพารา
เหมือนมีบ้า	พาพันเพื่อน	เกลื่อนแผ่นดิน
อันคนดี	ถึงจะมี	เพียงรอยตีน
แม้องค์อินทร์	ก็ผินองค์	ลงกราบกราบ
คนไม่ดี	หากมันมี	เต็มที่วัด
เดี่ยวนันกัด	วัดจะเหม็น	เป็นรังหนอน
อันคนดี	ถึงจะมี	เพียงที่นอน
จนน้อมกร	ขอพรห้อง	ของเมธี

หลวงปู่สาวกโลกกุดกร อมมขำโก

คนเกิดมาติดคุก

คนเกิดมา	เท่ากับว่า	มาติดคุก
มาติดทุกซ์	คุกโลกันตร์	อันบัดลี
มาติดโลก	อันโศกเศร้า	เผาชีวี
โลกใบนี้	เป็นผีสิง	หรือนางมาร
คนเกิดมา	เท่ากับว่า	มาติดคุก
มาติดทุกซ์	คุกตัมหา	พาล้างผลาญ
กามจับขัง	ดั่งนักโทษ	โคตรสามานย์
เพราะสันดาน	ชอบจองจำ	ก่อกรรมเวร
โลกตัมหา	อย่าหมายตา	มาพานพบ
คนนั้นหรือ	ก็คือศพ	อบความเหม็น
อย่าหลงเพลิน	เดินเข้าคุก	ทุกซ์ลำเค็ญ
กามเคี้ยวเชืญ	เป็นคุกไฟ	เผาใจรัก
สัพพัญญู	ผู้รู้ภัย	ในปวงสัตว์
จึงทรงตรัส	กรรมฐาน	เพ่งผลาญเผา
เพ่งทำลาย	ข้ายจองจำ	กงกรรมเรา
ให้เพ่งเข้า	เผาคุกกาม	หนามโลกีย์

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร วมมปาโล

กระจากส่องดูเงาหัวอริยะ

ซูหางกางเขรเมาค่ายสายหนด (वादुतरुमनुसररु)

(รอรบทเอกรของสำนักร)

รู้ไม่รู้	รู้แสรใจ	ของใครเอง
ขาดย่ำเกรง	เก่งแสรมโง	โงยงบ้ำ
ไม่ตรัสรู้	ยังชูค้ำย	ขายกั๊งก้ำ
ศาสตา	เขากล้าเทียบ	เหยียบไปเลย

(ค้ำยหมายดึงสำนักร)

รู้ไม่รู้	รู้แสรใจ	ของใครเขา
สร้างเลศเอา	เป่าปี้ไป	ไร่รรคผล
ไม่ตรัสรู้	ยังชูหาง	สร้างเล่ห์กล
หลอกรเงาตน	คนหรือเปรต	เทคนัณิพพาน

แจ้งไม่แจ้ง	แดงอยู่บิ	ของใจด้ว
แจ้งสลัว	ตาด้วบอด	ตลอดสาย
ไม่ตรัสรู้	ยังชูเขา	เมาลวดลาย
สร้างอุบาย	ขายของบอด	ยอดเถรไทย

แจ้งไม่แจ้ง	แดงแสรใจ	ของใครอยู่
แสรนอดสุ	ห่มด้วห่มด	กั๊ดโหวาท
ไม่ตรัสรู้	ยังชูหนด	อวดฉลาด
ลัด้วเก็นบาท	เก็นศาสตา	บ้านอกเกณท์

หลวงปู่ดาวกโถกอุตร อมมปะโถ

เข้ากลียุค — สนุกดูศาสดา

พิเศษสุดถึงใจพระเดชพระคุณ

เข้ากลียุค	เถรสนุก	ฟลุคสะบัด
เกิดญาณลัด	ตรัสสะเรียน	เพี้ยนคำสอน
เขามุ่งเทียบ	เหยียบเหล่ากอ	พระ บ-วร
เถรตกตะกอน	จรข้ามโกฏ	นิโรธมาน
เข้ากลียุค	เถรสนุก	ฟลุคสะบัด
เกิดญาณลัด	ตรัสสะเรียน	เพี้ยนธรรมเก่า
จงใจเทียบ	เหยียบเหล่ากอ	องค์พ่อเรา
เถรหลงเงา	เผาแคมگیر	หนินีโรธมาน
เข้ากลียุค	เถรสนุก	ฟลุคสะบัด
เกิดญาณลัด	ตรัสสะเรียน	เพี้ยนกันใหญ่
เขามุ่งเทียบ	เหยียบเหล่ากอ	พ่อจอมไตร
เถรบรรลัษ	ไร่ห้องโกฏ	นิโรธมาน
เข้ากลียุค	เถรสนุก	ฟลุคสะบัด
เกิดญาณลัด	ตรัสสะเรียน	เพี้ยนเกินบ้า
เขามุ่งเทียบ	เหยียบโอวาท	ศาสดา
เถรกึ่งก่า	บ้าแหกโกฏ	นิโรธมาน

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาไล

จารย์งมเข็ม – จารย์เสือเผ่น

ไม่ตรีสรู้	ถูเป็นจารย์	พาลงมเข็ม
มันคนเต็ม	หรือคนเกิน	เดินเลยบ้าน
เดินเหยียบย่ำ	ตำสมุทร	สุดจะขาน
มันเป็นจารย์	หรือเป็นพาล	บ้านเมืองเรา
ไม่ตรีสรู้	ถูเป็นจารย์	ผลาญครรลอง
จารย์สะพายกล้อง	ถ่ายห้องอาบ	ภาพสยิว
จารย์แวนตา	พาเป็นแมน	แหงนชมวิว
จารย์สยิว	ลี้ล่อจารย์	ผลาญเหล่ากอ
ไม่ตรีสรู้	ถูเป็นจารย์	พาลให้พอ
จารย์รูปหล่อ	พอรืบทา	ทากวนอิม
จารย์เรย์แบนด์	แมนเข้าท่า	หน้านวนลนิม
จารย์ส่งยิ้ม	ครีมเลอะหน้า	ดาราจารย์
ไม่ตรีสรู้	ถูเป็นจารย์	คิดการง่าย
จารย์กระต่าย	ไอ้ตื่นตูม	คลุมหัวเผ่น
จารย์ลิงโลด	โตดสุดตัว	หัวกระเด็น
จารย์เสือเผ่น	เล่นกระโจน	โหนห้องซี

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโถ

อุ้แตนธรรม — ยุคธรรมเถื่อน

พิเศษ สูงสุด

หลวงปู่เจ้าวักโลกอุดร อมมปาโถ

ยุคธรรมเถื่อน	เกลื้อนอาจารย์	บ้านเมืองแย้
เขามัวแต่	แส่เป็นจารย์	พาลหน้าด้าน
เขาไม่อาย	องค์เถระ	พระจักขุบาล
ท่านสร้างฆมาน	เป็นบ้านอยู่	สู้..กล้าตาย
เถรบรรลั้ย	วิจัยธรรม	ทำจนแย้
เขามัวแต่	แส่วิจัย	ให้แตกฆาน
เขาไม่อาย	องค์เถระ	พระจักขุบาล
ท่านสร้างฆมาน	เป็นบ้านอยู่	สู้ยอมตาย
ยุคเถรพาล	วิจารณ์ธรรม	แต่..ทำแย้
เขามัวแต่	แส่วิจารณ์	พาลฟุ้งซ่าน
เขาไม่อาย	องค์เถระ	พระจักขุบาล
ท่านสร้างฆมาน	เป็นบ้านอยู่	สู้จันตาแตก
เถรตัวดี	ตีความหมายธรรม	เลยทำแย้
เขามัวแต่	ตีความหมาย	หลายสเถาน
ไม่สิ้นสุด	ดุจเมื่อครั้ง	พุทธกาล
ท่านสร้างฆมาน	เป็นบ้านอยู่	อู่..แตนธรรม

ยุคเถเละเตะเดือนดาว

ยุคเถเละ	พะเดือนดาว	สาวได้สาวเอา
เถรหัวเห่า	เขาโกยเละ	พะกันต่อ
งกจนเละ	กามก็เะ	เละให้พอ
เอาเลยพ้อ	ขออย่าเอื้อะ	เละข้างมัน

ยุคเถเละ	เตะเดือนดาว	สาวได้สาวเอา
เถรหัวเต่า	เขาโลภเละ	พะกันต่อ
เถรสองค้าย	ขายเน่าพะ	เละให้พอ
เอาเลยพ้อ	ขออย่าเอื้อะ	เละ..ข้างมัน

ยุคเถเละ	เตะยอดดาว	สาวได้สาวเอา
เถรหลงเงา	เขาต้องเละ	พะกันใหญ่
งกจนเละ	กามก็เะ	เละเข้าไป
ข้า..มันใหญ่	ใครอย่าเอื้อะ	เละ..ข้างมัน

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโก

ไดโนเสาร์เต่าล้านปี

(ผิอริยะหุหนาตาบอด)

ไดโนเสาร์	เต่าตีเทียบ	เหยียบไม่เลือก
ไดโนเลือก	ไม่เลือกที่	ดีไม่อัน
ไดโนซ่า	ซ่าอ่านรู้	ภูตะบัน
ไดโนสัน	ฉันเรียนธรรม	คลำหากาม
ไดโนเสาร์	เต่ารู้แจ้ง	จนแดงแจ้
เขามิแต่	แส่อยากแจ้ง	ออกแดงช่าน
อ่านจำเอา	เมาแสงจำ	เหมือนตามาร
แจ้งเพราะอ่าน	พาลจึ่งเ่า	เต่าล้านปี
ไดโนเสาร์	เต่าสอดรู้	เป็นหมูแน้
เขามิแต่	แส่สอดรู้	ตุ่ทุกด้าน
เต่าอ่านเอา	เมาสอดหาม	ตามสันดาน
รู้เพราะอ่าน	พาลหาสอด	บอดล้านปี
ไดโนเสาร์	เต่าอ่านลัด	กััดเราแน้
เขามิแต่	แส่อ่านลัด	กััดทุกที่
เต่าอ่านรู้	ฉูง่งงาน	ถึงล้านปี
อ่านแล้วตี	ตีโหลโหล	โง่เกินงาว

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

กระจกส่องดูเงาหัตถาเถร

สวมกระโณแทนมงกุฏ

อย่าเป็นเถร	เอ็นหนังเหนียว	เขี้ยวลากโรง
แก่งแกมโกง	เหยียบหัวสงฆ์	หลงหัวโขน
มันเข้าข่าย	หมายเป็นโจร	ปกครองโจร
สวมกระโณ	แทนมงกุฏ	มันสุดดี
อย่าเป็นเถร	เอ็นหนังเหนียว	เขี้ยวเกาะหีบ
สร้างเรื่องปีบ	ถีบแยกสงฆ์	หลงหัวโขน
มันเข้าข่าย	ตั้งค่ายสงฆ์	เป็นดงโจร
สวมกระโณ	แทนมงกุฏ	สุดเถรไทย
อย่าเป็นเถร	เอ็นหนังเหนียว	เขี้ยวลากวัด
สร้างเรื่องตัด	กัดหัวสงฆ์	หลงหัวโขน
มันเข้าข่าย	ขายพุทธวงศ์	ตั้งดงโจร
สวมกระโณ	แทนมงกุฏ	สุดโสภา
อย่าเป็นเถร	เอ็นหนังเหนียว	เขี้ยวลากส้วม
อวดสำรวม	สวมเขาสงฆ์	หลงหัวโขน
มันเข้าข่าย	ขายพระธรรม	ตั้งถ้ำโจร
สวมกระโณ	แทนมงกุฏ	สุดยอดเถร

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโล

เมวจิตว่างทางอิตตายิงหนาเตอะ

อวดปัญญา	หัวอิตตา	ยิงหนาเตอะ
ญาณเลอะเทอะ	เประอะนิโรธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	มันเมาเตอะ	เลอะสันดอน
มันเลอะตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรธรรม

อวดจิตว่าง	ทางอิตตา	มันหนาเตอะ
จิตเลอะเทอะ	เประอะนิโรธรรม	พุทธคำสอน
จิตว่างเขา	มันเมาเตอะ	เลอะห้วนอน
จิตเลอะตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรธรรม

อวดความรู้	หม้ออิตตา	ยิงหนาเตอะ
รู้จนเลอะ	เประอะนิโรธรรม	พุทธคำสอน
รู้อย่างนั้น	มันหนาเตอะ	เลอะป่าดอน
รู้เลอะตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรธรรม

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

เมวจิตว่างหางอ้นตาพาเหยียบแหลก

เมอบัญญา	หัวอ้นตา	พาเหยียบแหลก
ญาณธรรมแตก	แหวกนโรธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	เมญาณแตก	แหวกเข้าตอน
ญาณบิณจร	บ่อนพระโอบฐ์	นโรธรรม
เมจิตว่าง	หางอ้นตา	พากระแทก
จิตเหลวแหลก	แหวกนโรธรรม	พุทธคำสอน
จิตอย่างนั้น	มันเหลวแหลก	แหวกข้ามตอน
จิตบิณจร	หนีบ่อนโอบฐ์	นโรธรรม
เมความรู้	หม้ออ้นตา	พาเหยียบแหลก
รู้แล้วแหก	แหวกนโรธรรม	พุทธคำสอน
ความรู้เขา	มันเมแหลก	แตกเข้าตอน
รู้จากร	บ่อนพระโอบฐ์	นโรธรรม

หลวงปู่สวางโลกอุดร ธมฺมปาโล

อริยะเมาศรีทธา

เมฆ	เมฆศรีทธา	ขาสีกา	หันมาฟาด
	ถีบ..ให้ขาด	วาสนา	บารมี
	เพราะจิตเขา	เมฆติดใจ	ไฟโลกีย์
	คนเหล่านี้	หนีสูญซาก	จากนิพพาน
หลง	หลงศรีทธา	ขาสีกา	หันมาฟาด
	ถีบ..ให้ขาด	ให้สูญชาติ	ขาดมักผล
	ใครบ้างหา	ให้สีกา	ถีบหน้าตน
	พระทุกคน	ชน..ไล่ใจ	ไว้ให้ตี
หวง	ศรีทธา	ขาสีกา	หันมาฟาด
	ถีบตกลาสน์	บาตรตกแตก	แหกผ้าหนี
	ขาสีกา	ถีบหน้าพระ	สะใจดี
	ลูก..มณี	ให้มีซึ่ง	ถึงวันตาย
แย่ง	แย่งศรีทธา	ขาสีกา	หันมาฟาด
	ถีบหัวขาด	ตกลาสน์	ขาดนิลย์
	ขาสีกา	ถีบหน้าพระ	อย่างสะใจ
	เคยเห็นไหม	ในแผ่นดิน	ถิ่นแหลมทอง

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมขำไค

อริยะแต่งงาน

ยุคของแพง	พระแต่งงาน	ด้านเกินปรต
มันทุเรศ	ลูกกะตา	เจ้าข้าเอ๋ย
ภาพผูกแขน	แฟนนั่งเตียง	เคียงเขนย
เอาละเหวย	เขยหัวโล้น	โหนเตียงสีกา
เข้ากลียุค	สนุกดู	พระครูซ่า
บั้นเกินบัว	ซ่าเกินผี	ซีหัวใส
พระครูแต่งงาน	บ้านเมืองเอ๋ย	เขยเมืองไทย
เด็ดถึงไต้	ใจพระครู	สู้..ถึงเตียง
เข้ากลียุค	สนุกแน่	พ่อแม่เอ๋ย
บุญก็เกย	บาปก็ก่าย	ขายบัดสี
เสียงเซ็งแซ่	แม่ประณาม	กามโลกีย์
เถรยุคนี้	ดีบัวบัว	หน้ามุดกาม
บ้านเมืองเรา	เข้ากลียุค	สนุกแน่
เสียงเซ็งแซ่	แม่ประณาม	เรื่องงามหน้า
ข่าวตาเถร	เล่นโลกีย์	หยอกสีกา
ยุคก้าวหน้า	เถรก็บ้า	เอาเหลือเกิน

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโล

อริยะหัวเละกาม

เถรทีดี	มีคุณค่า	ต้องหน้าด้าน
ฝึกฝนदान	พาลบอกบุญ	หวังตุณผล
แย่งยศถา	ช่านารี	พลีกามตน
แดนหลุดพัน	มันจนตุ้	หมู่เถรใจทราวม
ปีสามสาม*	นามกลียุค	ลูกโซติช่วง
น่าเป็นห้วง	ดวงพระธรรม	พุทธคำสอน
หมู่เถละ	หัวเละกาม	น้ำสาคร
พุทธานดร	ได้ถึงกาล	ช่านแผ่นดิน
เถรยุคนี้	รวยยิ่งดี	ยังมีหน้า
รวยล้นฟ้า	หน้ายิ่งเด่น	เป็นราศี
พวกบุญมาก	หากแซ่ซ้อง	ก้องธานี
พวกเถรซี	ก็เซิดชู	น้อมบูชา
เข้ากลียุค	สนุกดี	อัปรีย์บ้า
หลอกลวงหา	หน้าก็เด่น	เป็นลักชี
พวกบุญโช	โผล่แซ่ซ้อง	ก้องปฐพี
หลอกลวงดี	มันก็เด่น	เห็นทันตา

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมขำโต

เถรฉานเดาะเหาะมุดเตี๋ยง

เข้ากลียุค	สนุกแน่	พ่อแม่เอ๋ย
บุญก็เกย	บาปก็กำย	หลายหลากเสียง
ข่าวตาเถร	เล่นฉานเดาะ	เหาะมุดเตี๋ยง
ฉานบ้ำบ้ำ	เดี่ยวฟ้าเปรี้ยง	หัวกระบาล
บ้านเมืองเรา	เข้ากลียุค	สนุกแน่
เสียงเซ็งแซ่	แผ่แผ่นดิน	ถิ่นสยาม
ข่าวตาเถร	เล่นบ้ำบ้ำ	หน้ามุดกาม
เสียงประณาม	ไปทั่วถิ่น	แผ่นดินไทย
อลัชชี	เขาทำที	ดีต่อหน้า
แก่งทำท่า	นำเลื่อมใส	ให้คนเห็น
ครั้นลับหลัง	ยังกับกา	ซ่าเหลือเดน
ถ้าใครคบ	ก็ต้องเป็น	เช่นอีกา
อลัชชี	เถรวอดดี	มีทั่วทิศ
ชอบพ่นพิษ	คิดเห็นธรรม	เหยียบคำสอน
เขามุ่งเหยียบ	เหยียบเหล่ากอ	พระ-บ-วร
เพราะสันดอน	มันดาลแตก	จึงแหวกแนว

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโถ

...บทกลอน...

น้อมเอาองค์ลีลามาสอนใจ

ชั่วหมื่นที	ดีหนึ่งครั้ง	ยังดีได้
จอมวายร้าย	นายโจร	ทโมนป่า
องค์ลีลาม	ใจพาล	มารโลกา
ศาสดา	ยังมาโปรด	ยกโทษทัณฑ์
องค์ลีลาม	เชื่อครูหลอก	บอกทางร้าย
ทั้งมุ่งหมาย	อยากได้มันต์	จนกระสั่น
เที่ยวฆ่าคน	จนนับได้	ตั้งหลายพัน
องค์จอมธรรม	ยังเมตตา	พากลับใจ
องค์ลีลาม	มอบชีวิต	ไม่คิดหนี
ลูกมุนี	มีศัตรู	ต้องสู้ไหว
เขานินทา	อย่าสะเทือน	ให้เบื่อนใจ
องค์จอมไตร	ยังไม่พิน	คนนินทา
จงกลับจิต	คิดเข้าวัด	ตัดตัวเหตุ
ตัดกิเลส	เหตุพาใจ	ให้หลงบำ
อดีตกาล	ถือว่าพิน	อย่าหันหา
จงมุ่งหน้า	หาธรรมใหม่	ให้ดี..เทอญ

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโถ

ดูเอาเถิดการเวียนเกิดของชาติภพ

ดูเอาเถิด	การเวียนเกิด	ของชาติภพ
มันเป็นหลุม	ฝังศพ	อันกว้างใหญ่
พวกสัตว์หลง	ลงเวียนว่าย	เกิดตายไป
สัตว์น้อยใหญ่	จำได้ทั้ง	สิ่งทั้งปวง
สัตว์กามห้า	ยังหาเกิด	กันทุกภพ
โลกก็คือ	หลุมฝังศพ	อันใหญ่หลวง
ยังวิ่งแร่	แส่เข้าหา	มายาลวง
ยอมติดบ่วง	จนตายเนา	เข้าโลงทอง
คนโลกนี้	ไม่มีใคร	เป็นของใคร
ทั้งกายใจ	ไม่มีใคร	เป็นเจ้าของ
คนเรารัก	ปักใจเอา	เข้าครอบครอง
ที่สุดต้อง	ตายพลัดพราก	จากวงศ์วาน
โลกอัปรีย์	มีนามว่า	โรงฆ่าสัตว์
ตั้งอุกมัต	รัดคอหอย	คอยประหาร
มัจจุราช	อำนาจใหญ่	ใจسامานย์
มันสังหาร	ประจานหน้า	ฆ่าพวกเรา

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโล

มรณานุสติ ๘ บทหลวงปู่ดาวโลกอุทร อมมปาโก.....

โลกนี้หรือ คือสุสาน ผลาญเผาตน

ถึงทุกคน จะร้องขอ ก็ต้องเผา

ในโลกนี้ ไม่มีใคร เป็นของเรา

ตายแล้วเนา เขาที่ไหน ไปเหลียวแล

โลกใบนี้ คือป่าช้า ฆ่ามนุษย์

ในที่สุด ก็ต้องเผา ตัวเราแน่

มัจจุราช ประกาศไว้ ไม่เปลี่ยนแปลง

ตัวเที่ยงแท้ คือตายจม ถมแผ่นดิน

คนเรานั้น มันเป็นของ ต้องตายท่า

สัตว์ถ้วนหน้า เกิดมาตาย มลายสิ้น

ไม่มีใคร ได้เป็นอยู่ คู่ฟ้าดิน

ต้องดับดับ สิ้นใจ ไม่จริง

สัตว์น้อยใหญ่ ได้ป่วยหน้า หาความตาย

คนทั้งหลาย ไม่มีใคร ได้สมหวัง

ทั้งคนรัก ทั้งคนชู้ ตัวชิงชัง

อนิจจัง ทั้งหญิงชาย ตายจากกัน

โลกของกามหญิงก็กามชายก็กาม

โลกของกาม	หญิงก็กาม	ชายก็กาม
สองรูปนาม	กามผนวก	บวกกันเข้า
กามบวกกาม	เกิดไฟกาม	ลูกลามเผา
ไฟกามเรา	เผาลูกหลาน	พาลถึงใจ
เรื่องของกาม	สองนามนี้	อัปรีโยท
เหมือนนักโทษ	ติดตะราง	แต่ปางไหน
ข้าทนทุกข์	เฝ้าคุกกาม	หนามยอกใจ
โทษปางใด	ไล่ทำลาย	ตายทั้งเป็น
ภพทั้งสาม	กามเวียนว่าย	มาตายเกิด
มันประเสริฐ	เลิศตรงไหน	ยังไม่เห็น
มีแต่โทษ	กามโฉดเฉา	เผาคนเป็น
กามเคี้ยวเชษฐ	เป็นตั้งว่า	ข้าติดคุก
ในชาตินี้	ขอตั้งจิต	อธิษฐาน
อย่าพบพาน	มารกามโทษ	พวกโคตรทุกข์
ขอให้ถึง	ซึ่งนิพพาน	ศานติสุข
กามกองทุกข์	ข้าขอสาป	ตราบนิรันดร์

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

ทำกิจใด เพราะถูกกามบังคับ

คนเกิดมา	หานายกาม	ตามบังคับ
กามโขกสับ	ให้อัจจน	ดั้นรันทา
ฤทธิ์ของกาม	ตามเผาจน	มีดมมตา
ฤทธิ์ตี้นหา	พาคนตี้น	จนสิ้นใจ
โลกถูกสาป	ยอมกราบกราน	มารตี้นหา
ทั้งชีวา	พาวิ่งตาม	นามความใคร่
เพื่อเซ็ดชู	พวกหมู่กาม	ทุกยามไป
ทำกิจใด	อยากได้น้ำ	จนตาย
โลกอัปรีย์	มีตี้นหา	มัดคาตัว
ตามีตี้นหา	มัวความใคร่	ตั้งใจหมาย
สัตว์อาภัพ	รับคำสาป	ตราวันตาย
ก็เพราะนาย	คือความใคร่	มันไฉน
ทำสิ่งใด	เพราะไฟกาม	ตามบัญชา
กามตี้นหา	พาเวียนว่าย	ทั้งชายหญิง
ทะเลกาม	นามโคตรพาล	มารตัวจริง
สัตว์ชายหญิง	จึงอัปปาง	กลางทะเล

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโถ

เหตุไม่เคยฟังธรรมะอรหันต์

เหตุไม่เคย	ฟังธรรมะ	อรหันต์
จึงพากัน	ปั้นนิทาน	ว่าเสียดสี
ถึงได้ฟัง	ยังจ้วงจาบ	ทาบราวี
ว่าอวดดี	ชี้โอวาท	ศาสดา
ยุคหมอทรง	ครองสยาม	ตามวิบาก
ยุคกาฝาก	มันสอนยาก	มากนักหนา
หมอทรงนั้น	มันอวดดี	เหมือนอีกา
เป็นอย่างว่า	กาจัญไร	ใจกาสิ
ยุคหมอทรง	ครองเมืองไทย	ใครขายหน้า
เป็นเพราะว่า	ยุคใจกา	ยุคตาผี
ยุคหมอทรง	คนหลงชาติ	ชาติอินทรีย์
ยุคกาลิ	ผีเข้าทรง	จนหลงเงา
องค์มุนี	มีดำรัส	ตรัสบอกไว้
องค์จอมไตร	ไม่ทรงโปรด	คนโหดเหี้ย
สอนหมอทรง	คงไร้คุณ	ชาติทุนเรา
หมอทรงเฝ้า	ทั่วขอบขัณฑ์	มันคือเปรต

เกิดความใคร่ไม่ตายได้ดอกหนา

อย่าเกิดมา	บูชา	หาความใคร่
อย่าหลงไหล	ใจบ้า	พาขี้ปน
กามใจเรา	เผาใจ	ให้เสียคน
อย่างหลงกล	มนต์กาม	น้ำราศี
ถึงต้องการ	ความใคร่	ใจจะขาด
จนสิ้นชาติ	ขาดใจ	ไปเป็นผี
อย่าบูชา	บ้ารัก	เปลวอัคคี
ธรรมมนี	มีคุณค่า	อย่าชิงชัง
จงกราบไหว้	ฝ่ายธรรม	อันล้ำเลิศ
อันความเกิด	กายใจ	ไม่สมหวัง
สัตว์หญิงชาย	กายใจ	ไม่จีรัง
จงยับยั้ง	ฟังโอวาท	ศาลดา
ใครบูชา	บ้ารัก	จักเสียใจ
เกิดความใคร่	ไม่ตาย	ได้ดอกหนา
จงเลือกทาง	ห่างกาม	น้ำมารยา
จงมุ่งหน้า	หานิพพาน	ด่านโพธิ์ทอง

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโก

น้ำกามใครให้สุขเราเท่าเมื่อดงา

อันคนเรา	เมาเสพกาม	น้ำสนุก
แต่เป็นทุกข์	ที่ขมขื่น	เท่าผืนฟ้า
เสพความใคร่	ให้สุขเรา	เท่าเมื่อดงา
ชอบแผ่นฟ้า	รักเมื่อดงา	ค้นหาคน
ถึงอย่างไร	ใจก็ชอบ	หมอบกราบทุกข์
กราบสนุก	กราบสุขเรา	เท่าเมื่อดงา
กราบน้ำกาม	ตามกระแส	แม่สายชล
ทุกข์-กัณฑ์	จนตาบอด	ตลอดกลับ
โลกสงสาร	จึงขานเซ็น	เหมือนเป็นบ้า
โลกค้นหา	คนบ้ากาม	น้ำกระสัน
ความอึดใจ	คงไม่มี	สักกี่วัน
เพราะใจมัน	กระสันหา	ทุกนาที
กามพาคล้ำ	ตั้งมีกรรม	เหมือนจำคุก
กามพาทุกข์	เท่าแผ่นฟ้า	ข้าไม่หนี
กามจองจำ	ไปจนตาย	วายชีวี
โลกใบนี้	ข้าโน้มจิต	ติดคุกกาม

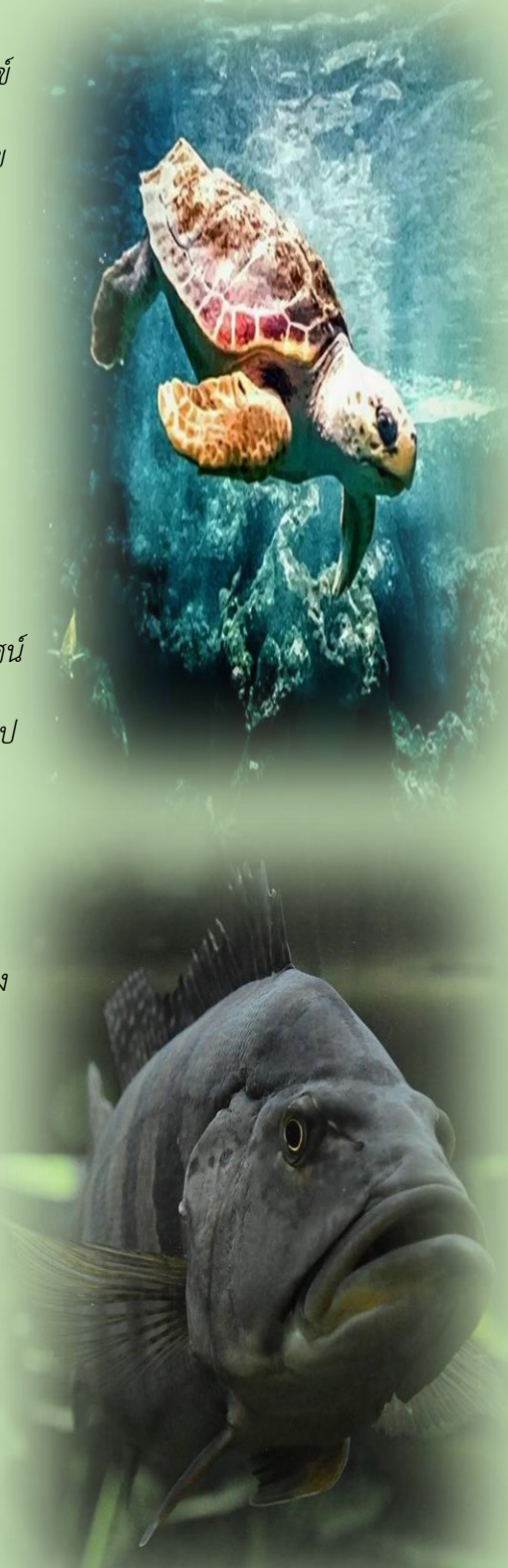
หลวงปู่ลาวกโลกอุดร ธรรมปาโถ

นิทานเต่าสอนปลา

มีนิทาน	เต่าสอนปลา	อุทาหรณ์
เต่าเคาะกลอน	ตอนขึ้นบก	ไม่หมกทุกซ์
เที่ยวโชคเงิน	เจริญตา	หาความสุข
แสนสนุก	ทุกสถาน	บานใจเรา
แหงนขึ้นฟ้า	เห็นเดือนดาว	เดียวราษ
พฤษชาติ	เกลื่อนกลาดตา	ในป่าเขา
เที่ยวดูหนัง	ฟังดนตรี	มีสุขเรา
ไม่หงอยเหงา	เข้าเขตดง	ชมพงไพร
ฝ่ายเจ้าปลา	มันไม่เชื่อ	เบื่อเต่าเทศน์
ไอ้เต่าเปรต	กุกุเรศ	อย่าเทศน์ไป
เต่าหน้าหมา	ว่าบนบก	ไม่หมกใจ
แกทำไม	มุดหัวลง	มากงคา
เต่าตวาด	ไอ้ชาติชั่ว	หัวรองเชียง
บอกแล้วเถียง	เสียงแตกดัน	หันมาดำ
เราดำน้ำ	ลงมาเตือน	ไอ้เพื่อนยา
เราขอลา	ไอ้ปลาบอด	ตลอดกาล

หลวงปู่ลาวกโลกอุคร อมมปาโล

ดินกลบหน้านั้นแหละใหญ่ในแผ่นดิน

ถึงรูปงาม	สามโลกสี่	ชื่อเกียรติก้อง
ที่สุดต้อง	ตายเน่าเหม็น	เป็นเหยื่อหนอน
ไม่มีใคร	ได้ยืนยง	คงถาวร
ยามม้วยมรณ	นอนหมดท่า	น้ำยาคน
ตายวันนี้	ตายพรุ่งนี้	ดีตรงไหน
ตายวันใด	ก็ไร้ค่า	หาเหตุผล
เกิดมาแล้ว	ไม่แล้วตาย	วางวายชนม์
ทุกทุกคน	ทนเวียนว่าย	ตายทั้งสิ้น
เรามั่นหมาย	มาจับจอง	ครองเอาโลก
วันเศร้าโศก	เมื่อโลกเอา	เผาเรากิน
เรามุ่งหน้า	มาจับจอง	ครองแผ่นดิน
หมดทางดิน	ถูกแผ่นดิน	มันกลบหน้า
โลกสี่ทอง	ของตัวกู	ผู้ยิ่งใหญ่
สิ่งสาใจ	ได้โลงทอง	ของล้ำค่า
เราคนจริง	ต้องยิ่งใหญ่	ในโลกา
ดินกลบหน้า	นั้นแหละใหญ่	ในแผ่นดิน

หลวงปู่ดาวกโลกอุคร อมมปาโล

ไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น ฟุ้งไม่มี

ไปไม่กลับ	หลับไม่ตื่น	ฟุ้งไม่มี
เขาเรียกผี	หนีไม่พ้น	ทุกคนไป
อย่าประมาท	ขาดปัญญา	ชะล่าใจ
จงเผาใจ	ให้มันตาย	คลายราคะ
สัตว์ชายหญิง	จงรีบเร่ง	เพ่งเผาจิต
อย่าได้คิด	อึดอ้อนใจ	ใดใด ลั่น
จงเพ่งใจ	เข้าให้เห็น	เป็นอาจิณ
เผาผลหิน	ให้สิ้นไป	ในสันดาน
อย่าถนอม	ยอมความคิด	ติดกิเลส
อย่าสมเพช	เวทนา	บ้ำสังขาร
อย่าบ้ำคิด	ติดตัณหา	พญามาร
จงเพ่งผลาญ	เผาความคิด	ในจิตตน
โลกมายา	คนตาบอด	ตลอดชาติ
อย่าประมาท	จงเพียรเพ่ง	เร่งฝึกฝน
จงบากบั่น	หมั่นทำใจ	ให้อุดทน
ความมีดีมน	จักพ้นไป	ในความเพียร

หลวงปู่เสาร์กโลกอุดร อมมปาโล

พระจอมธรรมมีดำรัสประภัสสร

สังสาระ	วิปโยค	โลกกามภพ
มันเป็นหลุม	ฝังศพ	อันกว้างใหญ่
พวกสัตว์หลง	ลงเวียนว่าย	เกิดตายไป
สัตว์น้อยใหญ่	จำได้ทั้ง	สิ่งทั้งปวง
สัตว์กามห้า	ยังหาเกิด	กันทุกภพ
โลกก็คือ	หลุมฝังศพ	อันใหญ่หลวง
ยังวิ่งแร่	แส่เข้าหา	มายาลวง
คนติดบ่วง	จึงร่วงจม	ถมโลกีย์
พระจอมธรรม	มีดำรัส	ประภัสสร
ให้บันทึก	นิเวศน์จิต	คิดหลักหนี
ถือมรรคแปด	ปฏิบัติ	ตัดราศี
สร้างความดี	ให้มีไว้	ในใจตน
หากทุกท่าน	หมั่นเพียรฟัง	เร่งบากบั่น
ต้องมีวัน	ให้ท่านถึง	ซึ่งมรรคผล
ชัยชนะ	จักประเสริฐ	เลิศมงคล
จักพาดน	พ้นจากกลุ่ม	หลุมโลกันตร์

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

เป็นราชาถ้ามีเกิดก็มีดับ

เกิดทำไม	ใครเกิดแล้ว	ไม่แล้วตาย
คนทั้งหลาย	อยากเกิดดี	มีสุขใจ
เกิดมาตาย	มันประเสริฐ	เลิศตรงไหน
สัตว์น้อยใหญ่	ยังติดใจ	อะไรกัน
คนทั้งหลาย	หมายเกิดเป็น	เช่นทเวา
เป็นนางฟ้า	เทพบุตร	สุดสวรรค์
เป็นพระพรหม	เป็นพระอินทร์	ถิ่นเทวัญ
แดนสวรรค์	มันไม่วาย	ตายบรรลัย
เป็นราชา	ถ้ามีเกิด	ก็มีดับ
ต้องย่อยยับ	ดับเป็นผี	ดีตรงไหน
ทุกล้ำสัตว์	ต้องพลัดพราก	จากกันไป
ไม่มีใคร	ได้เป็นอยู่	คู่ตาปี
มัจจุราช	ประกาศฆ่า	ล่าชีวิต
ขอให้คิด	สร้างมรรคา	พาหลักหนี
ให้กินทาน	การกุศล	ผลต้องมี
ผลทานนี้	จะพาถึง	ซึ่งนิพพาน

หลวงปู่ดาวกโศกอุตร อมมปาโก

เป็นสัญญาประกาศิตติดตราไว้

ศาสนา	บ้ำกลียุค	ลูกเป็นไฟ
ต่างอวดใหญ่	ในข้อวัตร	ขัดมรรคผล
ทุกสำนัก	ก็ประจักษ์	แก่ใจตน
ทำป้ปน	เหมือนคนทรง	หลงทางใจ
พระจอมธรรม	ท่านประกาศ	ศาสนา
เป็นสัญญา	ประกาศิต	ติดตราไว้
ยุคอัปรีย	มีธรรมเถื่อน	เกลื่อนเมืองไทย
จึงห่างไกล	ไร้ศรัทธา	หาข้อวัตร
ตระหว่าง	โลกห่างธรรม	กรรมมรรคผล
พระหัวโล้น	คนนุ่งผ้า	สาวพัลตร์
เป็นทัพหน้า	พาอ่อนแอ	แพ้กำหนด
ไม่เจนจัด	ตัดต้นหา	นำอดสู
เป็นทหาร	ที่ซ่านเซ็น	ไม่เป็นท่า
เป็นทัพหน้า	พาเหลวไหล	ใจไม่สู้
เป็นจอมยุทธ	ที่มุดหัว	กลัวศัตรู
ไม่กอบกู้	รู้ถึงแก่น	แทนพระองค์

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

ถ้าเราทำ ธรรมนั้นก็จะมิต้า
ถ้าไม่ทำ ธรรมใดก็ไร้ค่า
หลวงปู่เสาร์กโลกอุตร อมมปาโก

ดั่งผ้าเหลืองเขาห่มต่อห่อกำหนด

ศาสนา	ยุคกาลี	ดีกรีตก
เหมือนนรก	หมกผ้าเหลือง	เปลืองของวัด
ดั่งผ้าเหลือง	เขาห่มต่อ	ห่อกำหนด
ไม่เร่งรัด	ตัดสังฆาร	มารโลกา
พระถือดี	อวดดี	ก็มีมาก
พระว่ายาก	สอนยาก	มากนักหนา
ไม่เข้าใจ	ในโอวาท	ศาสดา
ลืมนคุณค่า	ผ้าพระองค์	ทรงศักดิ์สิทธิ์
ผ้าสีทอง	ของพระองค์	ทรงประทาน
ให้คนนุ่ง	มุ่งล้างผลาญ	มารความคิด
ถ้าใครนุ่ง	มุ่งเหยียดหยาม	ตามจริต
ผ้าศักดิ์สิทธิ์	จะบันดล	เผาจนใจ
คนหมดค่า	นุ่งผ้าเหลือง	เป็นเรื่องเล่น
นุ่งไม่เป็น	มันเป็นกรรม	นำเผาไหม้
นุ่งแล้วทำ	ทุจริต	ผิดวินัย
ต้องรับใช้	ใจบาปร้าย	ไปหลายชาติ

หลวงปู่เสาร์กโลกอุตร อมมปาโก

ตายก่อนตายจงทำลายก่อนตายจาก

ตายก่อนตาย	จงทำลาย	ก่อนตายจาก
การพลัดพราก	จากความคิด	ฤทธิ์เลิศล้ำ
คิดพอให้	ใจประคอง	ของธาตุดุน
เราเป็นคน	เชื่อผลกรรม	ธรรมพระองค์
คิดเอาบ้าน	ด้านเอาเมือง	เป็นเรื่องผิด
ไม่พินิจ	พิชธาตุนั้น	มันพาหลง
คิดจนคลั่ง	ฝังเข้าจิต	ติดมันคง
จิตรกำกวม	หลงเลวร้าย	หลายชาติภพ
จิตพาชั่ว	ตัวร้อนรน	เหมือนคนบ้า
จิตมารยา	ค้นหาเผา	เผาไม่จบ
จิตมานะ	สมุทัย	ใจติดภพ
เป็นทำนบ	นิเวศน์กัน	ตัดทางใจ
วิถีจิต	คิดผิดถูก	ผูกใจสัตว์
สารพัด	ที่มันคิด	ติดนิสัย
สัตว์ถ้วนหน้า	จึงว่ารุ่น	ขุนหทัย
เหตุเพราะใจ	ยังไม่ถึง	ซึ่งนิพพาน

ญาณ ๑๖ นรกแตกแทรกเมืองไทย

ญาณ ๑๖	นรกแตก	แทรกเมืองไทย
หม่องอวดใหญ่	ใจกล้าหาญ	ผลาญโอวาท
เจ้าคุณหม่อง	เดนพม่า	บ้าเปรื่องปราชญ์
อวดฉลาด	แปลพระธรรม	ซ้ำหลายตอน
หม่องเข้าฟอร์ม	วิปัสสนา	ในญาณ ๙
มาคลุกเคล้า	เข้าตัดแปลง	แฝงคำสอน
หม่องจงใจ	ให้คนหลง	เข้าตงตอน
แปลงคำสอน	ศาสดา	บ้าเดนคน
พวกเถรซี	ที่มีใจ	ไฝ่ลากยศ
เป็นกบฏ	หมดปัญญา	หาเหตุผล
หลงญาณ ๑๖	เอ๊ะเอ๊ะ	เหมาะแก่ตน
นี่หรือคน	ที่อวดหน้า	ปัญญาไว
หม่องก่อกรรม	ธรรมพระองค์	ทรงบัญญัติ
แปลงข้อวัตร	ศาสดา	ตราเอาไว้
หม่องผจญ	เข้าบันดล	หัวโล้นไทย
ยอมมอบกาย	ถวายใจ	ให้หม่องมาร

หลวงปู่สาวกโลกอุดร จมุนป่าไถ่

ยศเฟื่องฟู ชูตำแหน่ง

ธรรมเสื่อมหมด	ยศเฟื่องฟู	ชูตำแหน่ง
พวกหัวแข็ง	แย่งยศถา	จนหน้ามืด
ฝูงลิงเฒ่า	เข้าคิรวรอ	คอขึ้นหืด
มีถมเถิด	ชื่อตำแหน่ง	กำแหงนัก
ศรัทธายศ	หมดยางอาย	คลายธรรมะ
มองหาพระ	โลกธรรม	นำทางรัก
เข้าข่ายเช่น	เหม็นดอกบัว	มัวงจักร
มีน้อยนัก	จักเห็นธรรม	นำใส่ใจ
ความดีชั่ว	ตัวลุ่มหลง	จงดูเอา
ว่าใจเรา	เขาดีชั่ว	มีไหน
เราติดยศ	หรือหมดธรรม	นำตาใน
ติดอะไร	ใจเขารู้	อยู่หรือกหนา
พวกญาติโยม	กี้ยกย่อง	บ้องที่สุด
ต้องรีบรุด	มุดหัวทาบ	กราบยศถา
ไม่มั่นคง	ตรงคำสอน	ศาสดา
ศักดิ์นา	หากิเลส	เปรตต้องอาย

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

พวงกาฝากปากหมาตาเหมือนผี

พวงกาฝาก	ปากหมา	ตาเหมือนผี
ชอบราวี	ซีพราหมณ์	อย่างสามหา
มีจรีต	คิดเคื่อง	ทุกเรื่องราว
พวกโง่งาว	สาวเวรกรรม	นำใส่ตน
เขาประสงค์	สิ่งใด	มิได้รู้
ชอบข่มขู่	ตูไป	ไม่ฉงน
เขาพูดข่ม	ถมไป	ให้เสียคน
เขาหลงกล	มนต์หยิ่ง	เข้าสิงใจ
เขาไม่กลัว	ตัวบาป	จึงหาบหาม
จึงลวนลาม	สามหา	เหมือนชาวไพร่
จึงโขกสับ	ทับถม	ให้สมใจ
คนจัญไร	ไม่เคยสร้าง	ทางบุญญา
พวงกาฝาก	ปากเหม็น	พวกเดนผี
อย่าราวี	ซีสงฆ์	องค์สิทธิ์
อย่าหาภัย	ไพนรก	เข้าหมกตา
จงเลิกรา	อย่าทำ	กรรมอันเลว

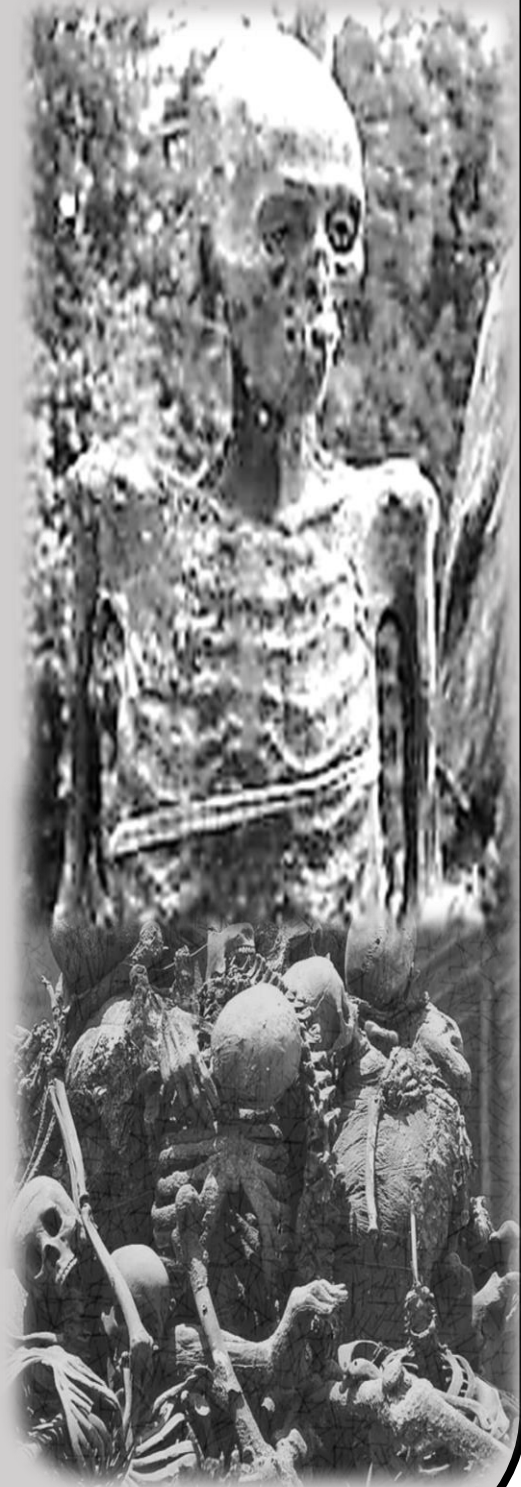

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

อันต้วคนวนขันธห้าบ้าธาตุนี

อันต้วคน	วนขันธห้า	บ้าธาตุนี
ธาตุดีปรีย์	ที่หลอกเรา	ให้เมาหลง
ให้เรารัก	ให้เราใคร่	ใจพะวง
ให้งวยง	หลงว่างาม	ตามเขาลีอ
จิตของตัว	เผาจนตัว	ชั่วชีวิต
เพราะหลงผิด	คิดเป็นเรา	เผ่ายึดถือ
จิตก็เรา	กายก็เรา	เผ่าปรนปรีอ
คนนี่หรือ	คือจิตเรา	เผ่าจับจอง
สัตว์น้อยใหญ่	จึงหลงไหล	ในขันธห้า
หลงคิดว่า	ในธาตุนี	มีเจ้าของ
ธาตุดินน้ำ	นามลมไฟ	มีใจครอง
มันเป็นของ	ธรรมชาติ	ขาดตัวตน
ยุคหัวใส	ใจคนขาด	ศาสนา
มีมรรคคา	ไม่พากัน	หมั้นฝึกฝน
หลงขันธห้า	ตามองเห็น	เป็นของตน
ทุกข์ของคน	คือตัวหลง	จงเข้าใจ

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโก

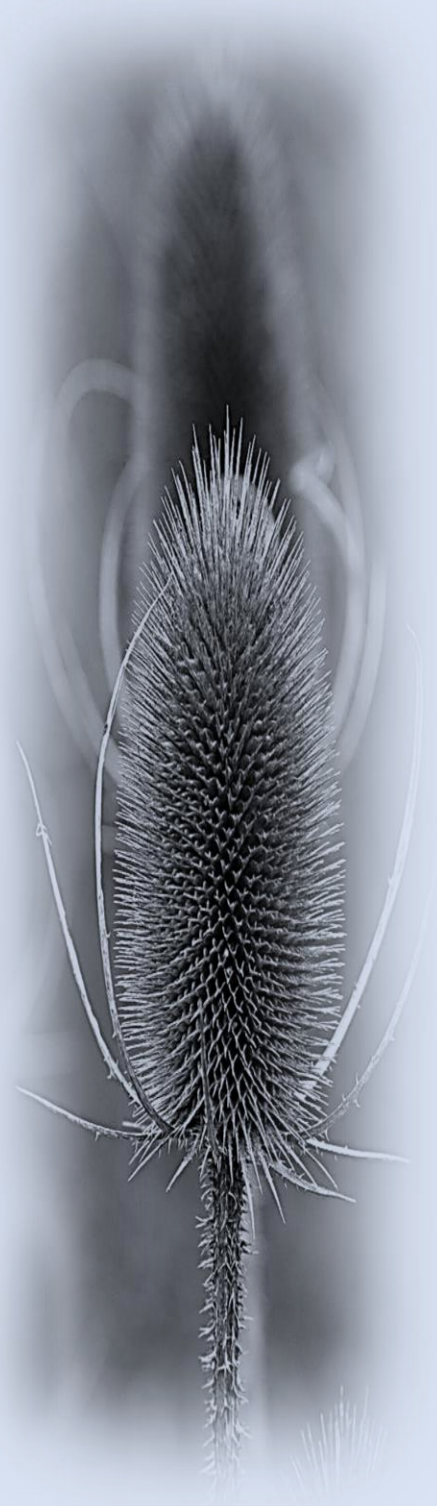

บุชาสงฆ์สังฆเภทเปรตตลใจ

ยุคทายก	ตกลมพราง	ต่างอวดดี
พวกสายผี	เทวทัต	ขัดมรรคผล
ไปน้อมฟัง	สังฆเภท	เปรตบันดล
ไปหลงกล	คนก่อเวร	เห็นได้ชัด
เขาอวดอ้าง	สร้างเลศนัย	ให้ยอมรับ
คนอาภัพ	จับเข้าคอก	หลอกถนัด
พวกตกน้ำ	สปีลเวย์**	เทวทัต
ภูน้ำพัด	ชั้ตตกท่า	น่าสมเพช
เพราะสันดาน	มารอวดหน้า	อย่างตาเห็น
ชอบทำเป็น	แสวงบุญ	คุณวิเศษ
พวกกระต่าย	ตื่นตูมหล่น	จนทุเรศ
เหมือนพวกเปรต	เข้าสิงใจ	ให้ขวยง
เขาลงทุน	หนุนช่วยกัน	ยันตลอด
เพียงอยู่รอด	ปลอดภัย	ในเขตสงฆ์
พวกนอกข่าย	สายวิมุตติ	พุทธองค์
บุชาสงฆ์	สังฆเภท	เปรตตลใจ

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

** สปีลเวย์ คือ ทางน้ำสั้น เป็นช่องทางระบายน้ำบนสันเขื่อน ทำหน้าที่ระบายน้ำส่วนเกิน

อันเนื้อหนังมังสาทั้งชายหญิง

อันเนื้อหนัง	มังสา	ทั้งหญิงชาย
มีความหมาย	เพราะได้	นายกำหนด
ใครละได้	หายบ้า	สารพัด
เลิกกำหนด	ตัดภาพ	จบเกมกัน
อันเนื้อหนัง	มังสา	ทั้งชายหญิง
มันเป็นสิ่ง	สิ่งใจ	ให้กระสัน
ใครข้ามบ่วง	ล่วงทุกข์	คุกโลกันตร์
พบสุขสันต์	หรรษา	ชั่วฟ้าดิน
เป็นคนดี	จะดีได้	ด้วยใจมั่น
ต้องฝ่าฟัน	อุปสรรค	รักทานศีล
ถ้าใจต่ำ	ถลำตน	เจียมลทิน
ต้องสูญสิ้น	ค่ามนุษย์	สุดสังเวช
จะถึงฝั่ง	สันติสุข	ต้องบุกสู้
ตัวศัตรู	อยู่ที่ใจ	ให้สังเกตุ
ถ้าใจทราม	มันงามหน้า	พาทุเรศ
เขาเรียกเปรต	เศษมนุษย์	สุดเลวทราม

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร อมมปาโล

คนเป่าปี่	ให้ควายฟัง	ก็ยิ่งว่า	...คนเป่าปี่ให้ควายฟัง...
ควายหูหนา	ยินเคี้ยวเอื้อง	ไม่เคื่องหู	
เสียงเป่าปี่	ดีโทยหวน	ควายยินดู	
ควายไม่รู้	อย่าเป่าไป	ให้เสียการ	
ปัญญาควาย	ฉันท	ก็ฉันทนั้น	
คนหูตัน	อับปัญญา	ทั้งหน้าด้าน	
ควายหูตัน	มันหมดสิทธิ์	จะคิดอ่าน	
แต่คนพาล	ใจด้านดำ	ต่ำกว่าควาย	
เสียงพระเทศน์	ฉันท	ก็ฉันทนั้น	
เทศน์ทุกวัน	คล้ายเสียงปี่	มีแต่ห่วย	
เสียงพระธรรม	ดังออกไป	ไม่รู้ด้วย	
คนหูควาย	อย่าคบหา	เสียหน้าเรา	
คนหูควาย	ไม่รู้กรรม	ทำความดี	
คนกาลิ	อย่าเข้าใกล้	ให้อับเฉา	
ถึงสอนไป	ก็ไร้คุณ	ขาดทุนเรา	
คนโง่งง่า	พระสอนสั่ง	ตั้งสอนควาย	

สละตัวโกนหัวบวชเฝ้าสวดมนต์

สละตัว	โกนหัวบวช	เฝ้าสวดมนต์
เรียนฝึกฝน	กัมมัฏฐาน	ญาณที่หมาย
มุ่งเข้าถึง	พุทธะธรรม	ชำระกาย
จิตอ่อนคลาย	เปื้อน่ายทุกข์	พบสุขจริง
สียี่สิบ	นับพรรษา	หาไม่เห็น
บ่นเข้าเย็น	ปริกรรม	นำหงุหงิง
เพ่งลูกแก้ว	แล้วยุบหนอ	พองหนอนิ่ง
จิตรวมดิ่ง	ยิ่งสว่าง	ปล่อยวางใจ
สุขจริงหนอ	สงบหนอ	หนอหาสุข
ได้ลูกฟลุค	เงินทองทับ	นับไม่ไหว
โบสถ์วิหาร	ตระหง่านงาม	ระวามไว
ไม่ทันไร	อาจารย์ลา	สิกขาจร
โยมสีกา	มารอรับ	กลับสวรรค์
อรหันต์	ปลอมวิมุตติ	จึงหยุดสอน
ตัดกิเลส	เอาตัวรอด	ถอดจิวร
แล้วลงกลอน	สอนเสพกาม	ยามคำคิน

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมุนปาไล

บทนี้มี ๘ พรรค

ศิษย์ไร้ครู	อยู่อย่างไร	จะไหวหรือ
ธรรมเลื่องลือ	อาจารย์เอง	เคยเก่งเฟิน
ท่านมาลิก	นึกแล้วซ้ำ	สุดกล้ากลืน
เราจะยืน	อยู่อย่างไร	ในทางตัน
ภาวนา	ว่าพุทธโธ	ตัดโซ่มัด
หมายจะตัด	ด้วยยุบหนอ	พองหนอนั้น
อรหัง	สัมมา	ว่าทุกวัน
จิตว่างนั้น	พันต้นหา	บ้าไปเลย
จึงสละ	ละสำนัก	ตำหนักหุ
มุ่งเข้าสู่	ถ้ากามา	อย่าเฉลย
เรียนรอยงาม	ตามรอยโค	โง่ตามเคย
ทิดลูกเขย	สวยเย็น	เห็นรอยงาม
ทั้งเสียดาย	อับอายโลก	โศกสลด
มันมีดหมด	รันทศจิต	คิดวาทวาม
อโหสิ	อย่าตีว่า	คำประนาม
ผมหักห้าม	ไอ้พองยุบ	ไม่ยุบเลย

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

ยุคยาบ้าดูท่านุชมุดหาเอดส์

ยุคยาบ้า	ดูท่านุช	มุดหาเอดส์
ทุกประเทศ	เป็นเอดส์ตาย	ตั้งหลายแสน
โสเภณี	มีเชื้อเอดส์	ทุกเขตแดน
ทุกแวนแคว้น	เป็นแดนเขต	เอดส์จับตาย
เป็นชาวพุทธ	ศีลข้อสาม	ไม่ถามหา
ยังมีหน้า	ว่าเป็นพุทธ	สุดเลวร้าย
ศีลข้อเดียว	ไม่รักษา	น่าละอาย
เอดส์จับตาย	ขายราศี	มีไปทั่ว
ภัยของเอดส์	เหตุวางวาย	ตายทุกวัน
เอดส์ล้างพันธุ์	เผ่ามนุษย์	สุดน่ากลัว
ผิดกาเม	ในศีลห้า	พาคนชั่ว
คนลืมตัว	ศีลข้อเดียว	ไม่เหลียวแล
สังคมแตก	แหกกลาย	ตายเพราะเอดส์
ทุกประเทศ	เอดส์งอกงาม	ตามกระแส
มีครอบครัว	ยังมัวเที่ยว	เดี๋ยวต้องแย้
เป็นเอดส์แน่	พวกแสบเที่ยว	เหยี่ยวราตรี

หลวงปู่ลาวกโลกอุตร อมมปาโล

ยุคหมอทรงครองประเทศเขตสยาม

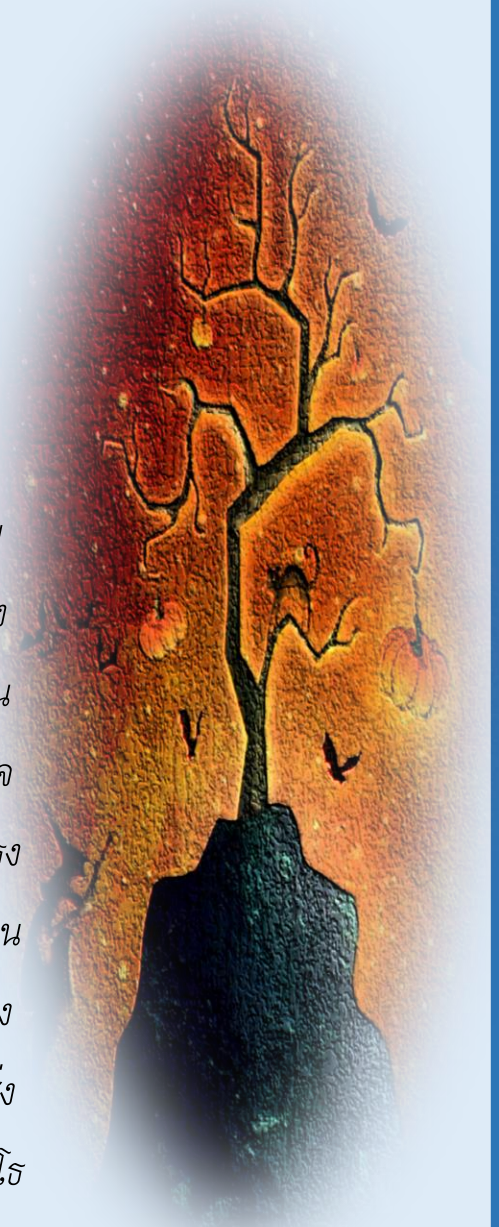
ยุคหมอทรง ครองประเทศ เขตสยาม
ทุกเขตคาม เชื่อหมอทรง จนหลงไหล
บางสำนัก สร้างตำหนัก สำนักใหญ่
สร้างเพื่อให้ ไทยเลื่องลือ ถือหมอทรง
องค์พระพุทธ สุดเลิศล้ำ มีคำสอน
พวกจิตอ่อน ไม่เข้าวัด จัดว่าหลง
ตั้งเป็นแก๊ง แกล้งเหยียบย่ำ ธรรมพระองค์
คนผีทรง ครองเมืองไทย ได้สบาย
ถึงวันดี ค็นดี มินิมิต
เทพซีไกอง ทรงออกฤทธิ์ คิดขยาย
รักษาโรค ทายโชคดี มีมากมาย
ทรงงมกาย ทำลายพุทธ สุดเลวทราม
คนใจผี มีล้นเหลือ เชื่อหมอทรง
ทั้งชาติวงศ์ คงใจเถื่อน เกลื่อนสยาม
คนฝันร้าย หลอกกินง่าย รายได้งาม
ทรงเลวทราม ตามหลอกกิน ทั่วถิ่นไทย

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

อสุรกายเข้าถึงใจหมอทรง

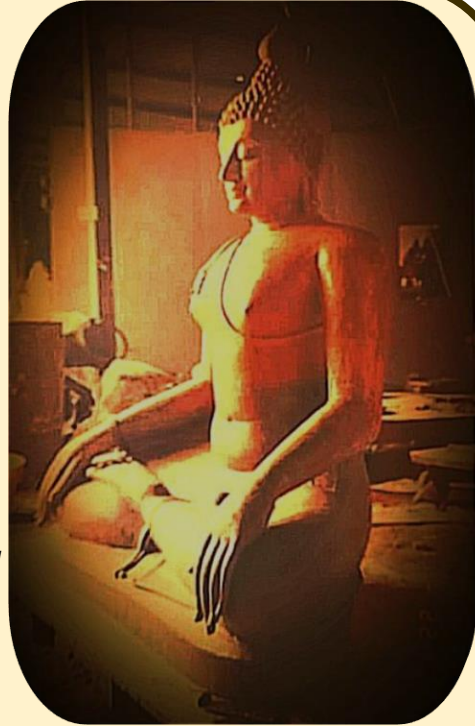
ยุคหมอทรง หลงเป็นใหญ่ ในแผ่นดิน
เกือบทั้งสิ้น ถิ่นเขตไทย ไปเชื่อเขา
พวกหมอทรง จับเข้าคอก หลอกกินเอา
ทำให้เขา อยู่สบาย รายได้งาม
อสุรกาย เข้าใจใน ใจหมอทรง
หลอกคนหลง ทั่วประเทศ เขตสยาม
พวกหมอทรง กินสนุก ทุกรูปนาม
รายได้งาม ตามหลอกกิน ทั่วถิ่นไทย
พระบางองค์ ยังหลงเหลือ เชื่อหมอทรง
เขาเจาะจง หลงซาบซึ้ง ไปถึงไหน
ศาสตราจารย์ ยังเชื่อทรง หลงติดใจ
บางคนใหญ่ ได้ฉลาด มาดหมอทรง
เป็นดอกเตอร์ ยังเชื่อช่า ปัญญาอ่อน
ไม่สังวร ศาสนา พามั่นคง
ศาสตา ของชาวพุทธ สุดสูงส่ง
แต่หมอทรง คนสรรเสริญ เกินพุทธโธ

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

เห็นภัยทุกข์เป็นปัจจัยให้พ้นทุกข์

ท่านมาดี	จงอยู่ดี	มีใจมั่น
จงบากบั่น	หมั่นรีบเร่ง	เพ่งเผาจิต
จงรีบเร่ง	เพ่งเพียรสู้	ดับความคิด
พาชีวิต	ปิดกัณฑ์	หักกัณฑ์
เห็นภัยทุกข์	เป็นปัจจัย	ให้พ้นทุกข์
อย่าพาทุกข์	บุกหลงทาง	ห่างพระธรรม
จงเพ่งสู้	ดับใจโง่	โมหะกรรม
เดช..ฌานธรรม	จะนำตน	พ้นสาคร

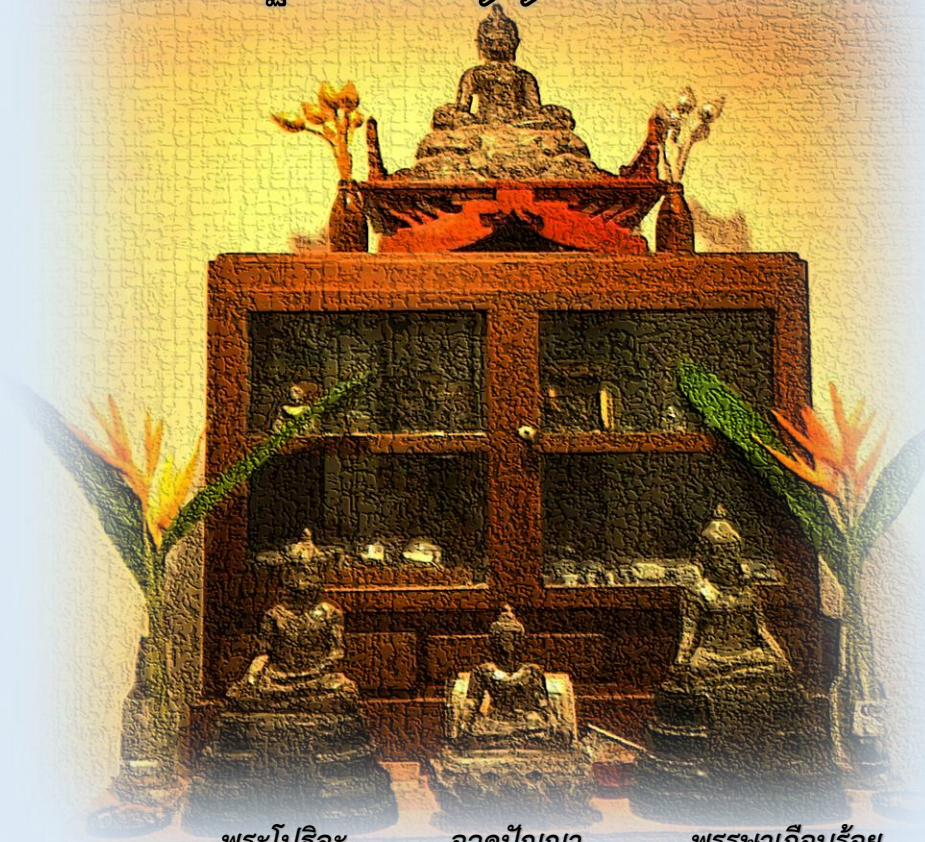
องค์จอมไตรไม่สอนพาล เหมือนตาลหนุ่ม

องค์จอมไตร	ไม่สอนพาล	เหมือนตาลหนุ่ม
พอหล่นตุ้ม	ก็เข้าชิง	วิ่งหนีหน้า
พระชาติไหน	ไร้กะตะ	เวทิตา
ศาสดา	ท่านว่าชั่ว	ตัวอัปรีย
โลกอุดร	ไม่สอนพาล	เหมือนตาลหนุ่ม
พอหล่นตุ้ม	ก็เข้าชิง	รีบวิ่งหนี
พระอย่างนั้น	มันเป็นพ่อ	ทรมี
พระยุคนี้	อย่าเป็นพี่	ผีเว่ยหล่าง

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโก

พระโฆฏิยะ อวตปัญญา พรราชาเกือบร้อย

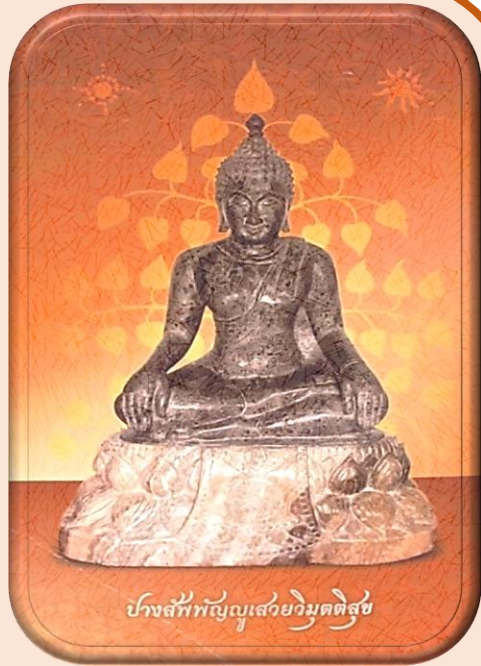

พระโฆฏิยะ	อวตปัญญา	พรราชาเกือบร้อย
ยังกัมกราบ	ดินเณรน้อย	คอยฟังคำสอน
เถรกามแตก	แบกพรราชา	หน้าสลอน
ใครสอน	ถึงฉานแก้ว	เราคัดค้าน
พระโฆฏิยะ	เรื่องปัญญา	พรราชารุ่นปู่
ยังเชิดชู	บูชาเณร	เป็นอาจารย์
เถรหลงเงา	เฝ้าตำรา	จนหน้าด้าน
ใครสอนถึง	ฉานแก้ว	มาเข้าหู..กูต้องเหยียบ

หลวงปู่ลาวกโลกอุตร อมมปาโล

โลกขาดศีลห้า

องค์จอมธรรม	มีตำรัส	ตรัสศีลห้า
เป็นมรรคคา	พาพันภัย	ไร้ทุกข์เข็ญ
ให้ทุกคน	สุขถ้วนหน้า	ถ้าบำเพ็ญ
พาหลักเว้น	เวรกรรม	นำสุขใจ
ข้อกฎหมาย	เป็นเรื่องรอง	ของศีลห้า
ข้อปาณา	อทินนา	ลาไปไหน
ข้อกาเมา	ข้อมุสา	ยิ่งลาไกล
ข้อสุรา	เมรัย	ไกลแสนโยชน์
ยุคยาบ้า	พาพินาศ	ชาติวุ่นวาย
คนทั้งหลาย	หน่ายศีลห้า	หาประโยชน์
ทำทุจริต	คิดรวยใหญ่	ไม่กลัวโทษ
คนเฉาโหด	โคตรมันใหญ่	ไร้ศีลห้า
จากนี้ไป	ชาวไทยเรา	จำเอาไว้
ทั่วถิ่นไทย	ใครถูกสาป	ให้บาปหนา
เกิดเป็นคน	จนเป็นผี	หนีศีลห้า
โลกกามภพ	จึงรบรา	ฆ่ากันกิน

หลวงปู่ลาวกโลกอุตร อมมปาโล

เม่าปัญญาเป็นอวิชาอมตะ

(ยื่นพูดอยู่ฝั่งโลกุตรภูมิ)

เม่าปัญญา	เป็นอวิชา	พานั่งหลับ
เพราะไม่ดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงเม่าหลับ	ดับสันดอน
เลยหลงตอน	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม
เม่าปัญญา	พาเจ็ดจำ	คณานับ
แต่ไม่ดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
มีที่ไหน	ปัญญาใคร	ใต้ถาวร
มันล้วนจร	เข้าบ่อนโษษฐ์	นิโรธธรรม
เม่าปัญญา	พารู้แจ้ง	แสงวาววับ
ไม่เคยดับ	เห็นนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ปัญญาเขา	จึงเม่าแจ้ง	แสงนิวรรณ์
เลยข้ามตอน	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม
เม่าปัญญา	เกิดดวงตา	คณานับ
ไม่ยอมดับ	ถึงนิโรธธรรม	พุทธคำสอน
ดวงตาเขา	จึงเม่าเห็น	เด่นทุกตอน
ไม่สังหรณ์	บ่อนพระโษษฐ์	นิโรธธรรม

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

ญาณชั้นยอด	ปลอดนิโรชธรรม	พุทธคำสอน
ญาณของเขา	จึงเมาบอด	กอดสันดอน
เลยข้ามตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรชธรรม
หลงจิตว่าง	หางอ้ตตา	ยิงพาบอด
จิตชั้นยอด	ปลอดนิโรชธรรม	พุทธคำสอน
จิตของเขา	จึงเมาบอด	กอดดงดอน
จิตเหยียบตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรชธรรม
หลงความรู้	หม้ออ้ตตา	ยิงพาบอด
รู้เยี่ยมยอด	ปลอดนิโรชธรรม	พุทธคำสอน
รู้อย่างนั้น	มันเมาบอด	กอดป่าดอน
รู้เหยียบตอน	บ่อนพระโอบุชู้	นิโรชธรรม

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

สังสาระ	วิปโยค	โลกกามภพ
มันเป็นหลุม	ผังศพ	อันใหญ่หลวง
ยังวิ่งแร่	แส้เข้าหา	มายาลวง
คนทั้งปวง	จึงร่วงจม	ถมราศี
พระมุนี	มีดำรัส	ประภัสสร
ให้บั่นทอน	ตะกอนจิต	คิดฝีกฝน
ให้ดำริ	ปฏิบัติ	ขัดเกลาตน
ความหลุดพ้น	จะพ้นไป	ถ้าใครทำ
หากทุกท่าน	หมั่นเพียรเพ่ง	เร่งบากบั่น
ต้องมีวัน	ให้ท่านถึง	ซึ่งมรรคผล
ชัยชนะ	จักประเสริฐ	เลิศมงคล
จักพาตน	ให้พ้นกลุ่ม	หลุมโลกันตร์

หลวงปู่เสาร์กโลกอุดร อมมปาโล

ศาสนา ประเพณี ดึกดำบรรพ์
คนถล่ำ คล้ำจอมปราษฎ์ ศาสนา
จนหลงคลั่ง เถรโด้งตั้ง ทั้งโลกา
อนิจจา พวกบ้าบอด ตลอดกาล

พวกโง่เขลา เอาจิตเดิม เป็นวิมุตติ
ในที่สุด เอาจิตว่าง เป็นนิพพาน
ปราษฎ์ตาบอด เลยหลงกอด ยอดสังฆาร
เกษิมาร ยิงพาลบอด กอดโลกีย์

ศาสตราจารย์ ยิ่งหลงมนต์ พวกคนเล่ห์
หลงหุ่มเท เท่เข้าหา บ้าบดสี
หลงจอมปราษฎ์ ผู้อาจหาญ พาลสิ้นดี
ปราษฎ์อัปรีย์ มีเล่ห์กล ตั้งคนพาล

พวกดอกเตอร์ เชื้อจนบอด ไม่รอดแน่
เพราะมัวแต่ เชื้อจอมปราษฎ์ ผู้อาจหาญ
เชื้อจนคลั่ง ผึ่งเข้าจิต ติดสันดาน
สร้างวิมาน ผ่านอากาศ ขาดคนปลอม

หลวงปู่ลาวกโลกบุตร อมมปาโถ

เมื่อก่อนนั้น

หลงลืมสิ้น

เต่าตาบอด

แต่ด้วยบุญ

ฉันทองฟ้า

ทั่วดินฟ้า

กอดกองไฟ

หนูนับนาค

บ้ำหลงดิน

บ้ำกามหมุน

ใจว้าวุ่น

ต๋านไว้ทัน

เมื่อก่อนนั้น

เกือบม้วยมอด

ฉันทง่่า

แต่ยังดี

ฉันทูหนา

กอดคัณหา

เต่าตาบอด

มีบุญเก่า

ตาก็บอด

คาโลงผี

กอดโลกีย์

เขาไล่ทัน

เมื่อก่อนนั้น

ไหลวนกาม

เป็นบทเรียน

โลกมลทิน

ฉันทไหลเรื่อย

นามตัวแปร

เขียนตราหน้า

สิ้นสามภพ

เอื้อยตามน้ำ

กระแสนินธุ์

ชั่วฟ้าดิน

จบกันที

กรรมของนก

วิปโยค

ช่างเกิดหนา

ขอให้ท่าน

หกระเหิน

โศกเศร้า

อย่าถามไถ่

สรรเอาเพชร

เพลिनตามโลก

เมากะสัน

ไปถึงมัน

ไปเซ็ดตัวทั่วทุกคน

หลวงปู่ดาวโลกอุดร ธรรมปาโถ

ศาสนา	ยุคกาลี	ดีกรีตก
เหมือนนรก	หมกผ้าเหลือง	เปลืองของวัด
ดั่งผ้าเหลือง	เข้าห่มตอ	ห่อกำหนัด
ไม่เร่รัด	ตัดสังขาร	มารโลกีย์
พระอวดดี	ถือดี	ก็มีมาก
พระว่ายาก	สอนยาก	มากนักหนา
ไม่เข้าใจ	ในโอวาท	พระศาสดา
ลืมนคุณค่า	ของผ้าเหลือง	สี่เรื่องรอง
ผ้าสีทอง	ของพระองค์	ทรงประทาน
ให้คนนุ่ง	มุงล้างผลาญ	มารความคิด
ถ้าใครนุ่ง	มุงเหยียดหยาม	ตามจจริต
ผ้าศักดิ์สิทธิ์	จะบังคล	เผาสนใจ
หากผู้ใด	นุ่งผ้าเหลือง	เป็นเรื่องเล่น
นุ่งไม่เป็น	มันเป็นกรรม	ตามสนอง
หากนุ่งแล้ว	วิปริต	ผิดทำนอง
ใครจงหอง	กองกรรม	จักซ้ำเติม

.....

อันที่เกิด	ข้าหาเอา	เจ้าบได้
แต่ที่ตาย	หาเอาได้	ถ้าใครหา
ต้องเพ่งเผา	ให้จิตตาย	วายชีวา
นั่นแหละหนา	ตายประเสริฐ	เลิศโลกีย์

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

ถึงรูปงาม	สามโลกถือ	ชื่อเกียรติก้อง
ที่สุดต้อง	ตายเนาเหม็น	เป็นเหยื่อหนอน
ไม่มีใคร	ได้ดำรง	คงถาวร
ยามม้วยมรณ	หนอนเจาะตา	ค่าปมี
ตายวันนี้	ตายพรุ่งนี้	ดีตรงไหน
ตายวันใด	ก็ไร้ค่า	หาเหตุผล
เกิดมาแล้ว	มันไม่แคล้ว	ต้องวายชนม์
ทุกทุกคน	เขาเกิดมา	หาที่ตาย
เรามั่นหมาย	มาจับจอง	ครองเอาโลก

วันเศร้าโศก	เมื่อโลกนั้น	มันกลืนกิน
เรามุ่งหน้า	มาจับจอง	ครองแผ่นดิน
หมดทางเดิน	ถูกแผ่นดิน	มันกลบหน้า
เราคิดว่า	ข้าตัวกู	ผู้ยิ่งใหญ่
สิ่งสำใจ	ได้โลงทอง	ของล้ำค่า
เราคนจริง	ต้องยิ่งใหญ่	ในโลกา
ดินกลบหน้า	นั่นแหละใหญ่	ในแผ่นดิน

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

ดอยภูแก้ว ถิ่นเขาสูง มุ่งสัจธรรม

ให้จดจำ จารึก ฝึกรู้ไว้

วัดเขาทอง นพคุณ ถิ่นบุญใจ

ทั่วเขตไทย จะได้ซึ่ง ถึงคุณธรรม

อรหันต์ ยังมีอยู่ ภูแก้ว

พวกโง่เง่า อย่าหลงผิด คิดทางต่ำ

หลวงปู่สาวก โลกอุดร ผู้สอนธรรม

ศัพท์สูงต่ำ คงไม่ซึ่ง ถึงคนพาล

เห็นกงจักร เป็นดอกบัว มัวเมาเชื่อ

พวกนอกเหนือ บ้วนอกเหล่า เผ่าล้างผลาญ

ใครเกินภู ต้องอาฆาต ขาดิหม่มมาร

เป็นตัวการ ก่อเวร ไม่เว้นใคร

นี้แหละหนอ ยุคตาบอด ตลอดชาติ

จึงวางมาด อวดศักดิ์ ข้านี้ใหญ่

กูเหนือคน กูต้องข่ม ให้สมใจ

ตัวบรรลัย คือใครหนอ พวกพ้อมาร

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ฌมปาติ

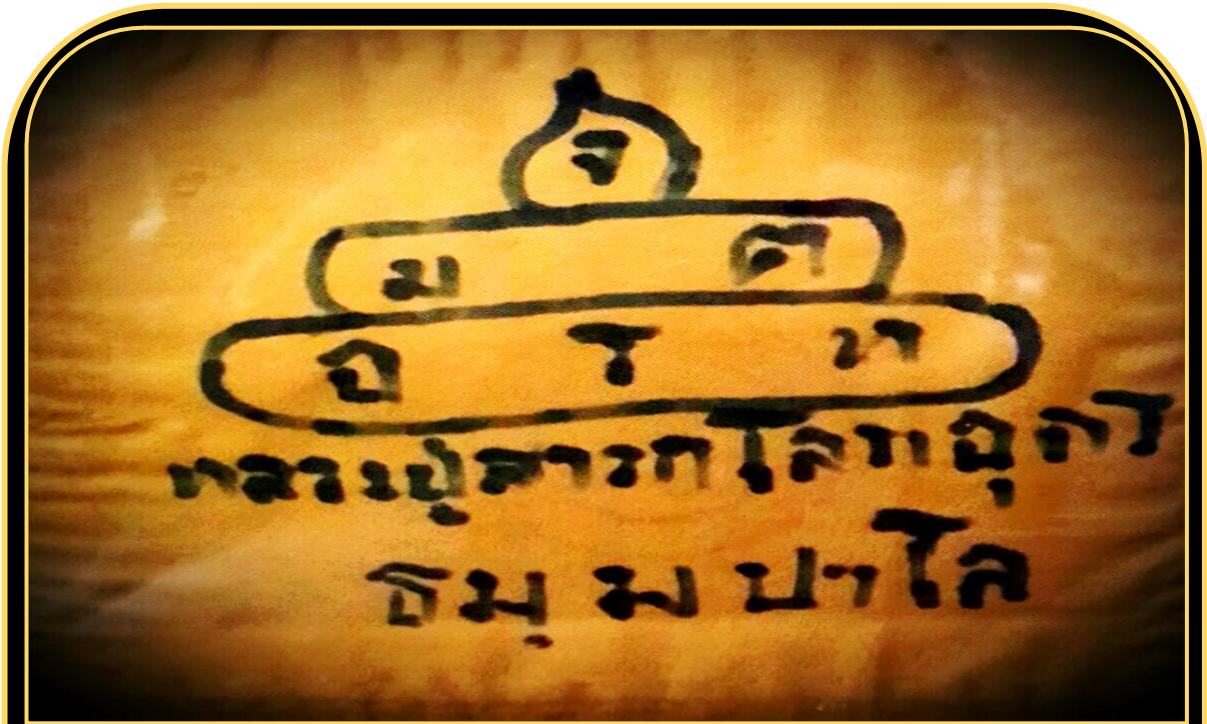
อันความสุข ใครก็มาด ปรารถนา
อยู่ที่ละ ทุจริต ผิดกุศล
สุจริต คิดทำ ประจำตน
เป็นบ่อเกิด เลิศล้ำ พันอบาย

อันมนุษย์ ปุ่ฤษน บนโลกนี้
ล้วนแต่มี ความผิด ติดอยู่หนึ่ง
คือนั้นเรา เราเป็นนั้น หมั่นคำนึง
แล้วหยุดตริง สังขารา ว่าตัวตน

ความลุ่มหลง สงจิต คิดประมาท
ทำให้ขาด สติ มีสงสัย
ก้อกิเลส เกิดตัณหา ชัดพาไป
ความอยากได้ สิ่งต่างๆ ย่างเข้ามา

จึงเวียนว่าย ตายเป็น เช่นบัดนี้
ตามวิถี เวรกรรม ทำไว้ก่อน
มิบรรเทา ไร้รุม สุขแต่ร้อน
ปิดทางจร ไม่ประสพ จบไม่เป็น

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโถ

ดีของยศอย่างเดียวนั้นมันไม่ซึ้ง
ไม่ถึงครั้งดีของธรรมจงจำไว้
ถ้าดียศดีธรรมจำใส่ใจ
อยู่ที่ไหนมารเห็นห่างหนทางดี
ให้สิ่งของค่าเกิดเลิศเป็นพัก
เมื่อของหักของหายมลายเห็น
ให้ธรรมเกิดเลิศล้ำผู้บำเพ็ญ
ค่าสูงเด่นเห็นผลคนให้ธรรม

..... หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

อย่าเพ่งคน เห็นแต่คน เป็นคนชั่ว
จงเพ่งตัว ว่าชั่วดี มีแคไหน
อย่าเพ่งโทษ โจรก็เพื่อนพ้อง ก่อกองไฟ
จงเพ่งใจ ในตัวนั้น มันจึงดี

หลวงปู่ลาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล